

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA ÚČETNICTVÍ

Daňové systémy v České republice a Dánsku

Tax Systems in the Czech Republic and Denmark

Student: Jana Rozsypálková

Vedoucí bakalářské práce: prof. Ing. Jan Široký, CSc.

Ostrava 2015

VŠB - Technická univerzita Ostrava
Ekonomická fakulta
Katedra účetnictví

Zadání bakalářské práce

Student: **Jana Rozsypálková**
Studijní program: B6208 Ekonomika a management
Studijní obor: 6202R049 Účetnictví a daně
Téma: **Daňové systémy v České republice a Dánsku**
Tax systems in the Czech Republic and Denmark

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
2. Vymezení základních pojmů
3. Daňový systém České republiky
4. Daňový systém Dánska
5. Komparace a zhodnocení daňových systémů České republiky a Dánska
6. Závěr

Seznam použité literatury

Seznam zkratk

Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce

Seznam příloh

Přílohy

Seznam doporučené odborné literatury:

MARKOVÁ, Hana. *Daňové zákony 2014 - Úplná znění platná k 1. 1. 2014*. 23. vyd. Praha: Grada, 2014. 272 s. ISBN 978-80-247-5171-9.
ŠIROKÝ, Jan. *Daně v Evropské unii*. 6. vyd. Praha: Linde, 2013. 392 s. ISBN 978-80-7201-925-0.
VANČUROVÁ, Alena a Lenka LÁCHOVÁ. *Daňový systém ČR 2014*. 12. vyd. Praha: 1. VOX, 2014. 392 s. ISBN 978-80-87480-23-6.

Formální náležitosti a rozsah bakalářské práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

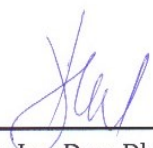
Vedoucí bakalářské práce: **prof. Ing. Jan Široký, CSc.**

Datum zadání: 21.11.2014

Datum odevzdání: 07.05.2015

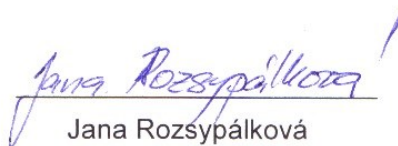

Ing. Jana Hakalová, Ph.D.
vedoucí katedry

prof. Dr. Ing. Dana Dluhošová
děkanka fakulty

Prohlašuji, že jsem celou práci, včetně všech příloh, vypracovala samostatně.
Přílohy č. 1, 2 a 3 byly vypracovány z internetových zdrojů uvedených v seznamu
použité literatury.

V Ostravě dne 07. 05. 2015

Jana Rozsypálková

Obsah

1	ÚVOD.....	5
2	VYMEZENÍ ZÁKLADNÍCH POJMŮ.....	7
2.1	Daň.....	7
2.1.1	Definice a vlastnosti	7
2.2	Funkce daně.....	7
2.3	Konstrukční prvky daně	8
2.3.1	Daňový subjekt	8
2.3.2	Předmět daně	9
2.3.3	Osvobození od daně	10
2.3.4	Základ daně	10
2.3.5	Zdaňovací období	11
2.3.6	Odpočty od základu daně	11
2.3.7	Sazba daně.....	12
2.3.8	Sleva na dani	13
2.4	Dílčí shrnutí	13
3	DAŇOVÝ SYSTÉM ČESKÉ REPUBLIKY	14
3.1	Česká republika a vývoj daňového systému.....	14
3.2	Přímé daně	15
3.2.1	Daň z příjmů fyzických osob	16
3.2.2	Daň z příjmů právnických osob	19
3.2.3	Daň z nemovitých věcí	21
3.2.4	Daň z nabytí nemovitých věcí	23
3.2.5	Silniční daň	23
3.3	Nepřímé daně.....	25
3.3.1	Daň z přidané hodnoty	25
3.3.2	Spotřební daně	26
3.3.3	Energetické daně	27
3.3.4	Cla	28
3.4	Sociální pojištění	28
3.5	Dílčí shrnutí	30
4	DAŇOVÝ SYSTÉM DÁNSKA	31
4.1	Dánsko a vývoj daňového systému	31

4.2	Přímé daně	32
4.2.1	Osobní důchodová daň	34
4.2.2	Daň ze zisku korporací	36
4.2.3	Daň z hodnoty nemovitostí	37
4.2.4	Daň z nemovitostí	37
4.2.5	Daň dědická a darovací	38
4.3	Nepřímé daně	38
4.3.1	Daň z přidané hodnoty	39
4.3.2	Zelené daně	40
4.3.3	Spotřební daně	40
4.3.4	Registrační daň pro vozidla	40
4.3.5	Cla	41
4.4	Dílčí shrnutí	41
5	KOMPARACE A ZHODNOCENÍ DAŇOVÝCH SYSTÉMŮ ČESKÉ REPUBLIKY A DÁNSKA	42
5.1	Daňová kvóta	42
5.2	Struktury daní a daňové výnosy v daných státech	43
5.2.1	Daňové struktury	43
5.2.2	Výnosy z daní	44
5.2.3	Komparace daňových příjmů	44
5.2.4	Zhodnocení komparace systémů	49
5.3	Dílčí shrnutí	50
6	ZÁVĚR	51
	Seznam použité literatury	53
	Seznam zkratk	55
	Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce	
	Seznam příloh	
	Přílohy	

1 ÚVOD

Tématem této bakalářské práce je komparace daňových systémů České republiky a Dánska. Výběr této problematiky nebyl náhodný. Dánsko patří mezi země s nejvyšší životní úrovní i přesto, že daňové zatížení je v této zemi vysoké. Dánský daňový systém obsahuje také řadu odlišností od České republiky a to nejen ve struktuře daňových soustav, ale také ve způsobu zdanění. Dalším důvodem výběru je také členství obou zemí v Evropské unii, která se snaží o harmonizaci daní států, které do ní patří. Proto je vhodné srovnat naši daňovou soustavu s jedním ze států, který i přes své vysoké daňové zatížení patří k těm s nejvyšší životní úrovní svých obyvatel.

Cílem práce je deskripce, komparace a zhodnocení daňových systémů České republiky a Dánska za rok 2014. Cílem práce není srovnání objemu požitků, které na základě odváděných daní občané obdrží. Neobsahuje ani posouzení efektivnosti vynakládaných prostředků získaných z daní, ani náklady na správu daní v jednotlivých státech, protože tyto údaje nejsou jednoduše dostupné.

Práce bude rozdělena do čtyř kapitol. Tři z těchto kapitol budou patřit do teoretické části a jedna část bude aplikační. Teoretická část bude začínat od druhé kapitoly, která bude zaměřena na základní pojmy, které se objevují v souvislosti s daněmi a jejich vysvětlením. K těmto důležitým pojmům budou patřit daň, funkce daně a konstrukční prvky daně, mezi které se řadí daňový subjekt, předmět daně, osvobození od daně, základ daně, zdaňovací období, odpočty od základu daně, sazba daně a sleva na dani.

Obsahem třetí kapitoly bude daňová soustava České republiky. V této kapitole bude nastíněn vývoj českého daňového systému a také jeho dělení. Daně přímé budou rozděleny na daň z příjmů fyzických osob, daň z příjmů právnických osob, daň z nemovitých věcí, daň z nabytí nemovitých věcí a daň silniční. Nepřímé daně se budou dělit na daň z přidané hodnoty, spotřební daně, energetické daně a cla. Bude zde rovněž zahrnuto sociální pojištění.

Čtvrtá kapitola bude popisovat daňovou soustavu Dánska. Bude v ní nastíněn, stejně jako v kapitole předešlé, vývoj dánského daňového systému a jeho rozdělení. Daně přímé budou rozděleny na osobní důchodovou daň, daň ze zisku korporací, daň z hodnoty nemovitostí, daň z nemovitostí a daň dědickou a darovací. Nepřímé

daně se budou dělit na daň z přidané hodnoty, zelené daně, spotřební daně, registrační daň pro vozidla a cla.

V páté kapitole, tedy v aplikační části práce, bude komparace a zhodnocení daňových systémů v daných zemích. Tato komparace bude provedena pomocí daňové kvóty, struktury daní a daňových výnosů v daných státech pro rok 2014. Daňová kvóta bude uvedena pro rok 2013 z důvodu současné absence těchto údajů pro rok 2014. Pro lepší srovnatelnost a vývoj daňových výnosů budou uvedeny údaje k roku 2013 i 2014 pro obě země. Nejprve pro každou zemi zvlášť a poté dohromady pro následnou možnost komparace. Při komparaci bude použit kurz pro převod dánské koruny na českou korunu podle České národní banky (dále jen „ČNB“). V poslední části bude následovat celkové zhodnocení daňových systémů v České republice a v Dánsku.

Informace nutné pro vypracování dané práce budou vycházet z odborné literatury, daňových zákonů a internetových stránek, které budou uvedeny v seznamu použité literatury. Při vypracování kapitoly o dánském daňovém systému bylo čerpáno z cizojazyčných zdrojů, respektive anglických, z důvodu nedostatečných zdrojů české odborné literatury, které píší o dánském daňovém systému velmi obecně. Kapitola komparace a zhodnocení daňových systémů České republiky a Dánska vychází především z internetových stránek Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj (dále jen „OECD“) Revenue Statistics 2014.

V práci budou využity metody analýzy a syntézy. Metoda komparace bude využita především v aplikační části práce pro srovnání daňových systémů zemí.

Bakalářská práce vychází z legislativy účinné k 31. 12. 2014 a byla dána k vazbě dne 07. 05. 2015.

2 VYMEZENÍ ZÁKLADNÍCH POJMŮ

Tato kapitola se zabývá základními pojmy, které se objevují ve spojitosti s daněmi a snahou o jejich objasnění.

2.1 Daň

2.1.1 Definice a vlastnosti

Odborná literatura obsahuje nespočetné množství výkladů pro definici daně. Daň je zákonem učená platba plynoucí do veřejného rozpočtu, která je povinná a nenávratná. Dále ji lze definovat jako platbu neúčelovou a neekvivalentní. Daň je pravidelně se opakující v určených časových intervalech nebo je nepravidelnou platbou při splnění určitých okolností a to vždy podle podmínek stanovených v zákoně.

Tím, že jsou daně určené k uhrazení společných potřeb, se odvádí do veřejného rozpočtu, který zajišťuje tyto úhrady, ať už se jedná například o rozpočty státu, krajů, obcí nebo státního fondu. Představují tedy změnu vlastníků peněžních prostředků ze sektoru soukromého do sektoru veřejného.

Nenávratnost daně je odlišena například od zápůjčky tím, že při zápůjčce se majetek po určité době vrátí zpět, avšak u daně to tak není. Subjektu také ani nevzniká zaplacením daně žádný určitý nárok. Neekvivalentnost znamená, že jednotlivec nemůže očekávat protihodnotu ve výši odvedené na platbě daně.

2.2 Funkce daně

Daně jsou více než jen nástrojem ekonomické politiky státu, které mají pouze plnit veřejné rozpočty. V dnešních moderních ekonomikách plní několik funkcí. Mezi nejdůležitější funkce patří fiskální, alokační, stimulační, redistribuční a stabilizační.

Základní funkcí je funkce fiskální, tedy schopnost daní naplnit veřejný rozpočet. Tato funkce musí být vždy zachována, i když se od daní očekává mnohem více. Ignorováním ostatních funkcí daní s cílem maximalizovat pouze tuto funkci, by mohly vzniknout negativní dopady s makroekonomickými i mikroekonomickými důsledky¹.

---

¹ Podle: Vančurová, Láchová (2014).

Alokační funkce je uplatňována tehdy, pokud selhává efektivnost tržních mechanismů a představuje získání finančních prostředků na financování těchto selhání. Tržní selhání může být zapříčiněno nedokonalou konkurencí, existencí veřejných statků aj.

Stimulační funkce vychází z toho, že daně jsou subjekty vnímány jako újma a snaží se co nejvíce svoji daňovou povinnost omezit. Z tohoto důvodu stát poskytuje různé formy daňových úspor nebo v opačném případě je vystavuje vyššímu zdanění. Pozitivní stimulací se stát snaží podporovat ekonomický růst nebo motivovat subjekty ke spotřebě určitých statků. Touto pozitivní stimulací může být snížení podnikatelského rizika tím, že subjektům je umožněno snížení základu daně z příjmů o ztrátu z podnikání v následujících letech. Negativní stimulace mají naopak subjekty odradit. Jsou prováděny vysokým zdaněním, např. u alkoholických nápojů a cigaret, z důvodu špatného dopadu na zdraví.

Redistribuční funkce zajišťuje přerozdělování důchodů od bohatších subjektů k chudším. Je zde snaha o snížení rozdílů v důchodech jednotlivých subjektů a to vybírání daní ve větší míře od bohatších a následně zvyšování příjmů chudším pomocí transferů.

Stabilizační funkce slouží ke snížení výkyvů ekonomického cyklu. V období konjunktury daně odčerpávají do veřejných rozpočtů vyšší díl a to z důvodu rychle narůstající spotřeby i důchodů. Vytvářejí se rezervy na později a napomáhají předcházet přehřátí ekonomiky. Při stagnaci daně nepřispívají v takové míře do veřejných rozpočtů a tím napomáhají ekonomiku nastartovat.

2.3 Konstrukční prvky daně

Konstrukce daně je složitá. Je nutné posuzovat vzájemné souvislosti jednotlivých prvků daně, které jsou uvedeny na následujících několika stranách. Základní konstrukční prvky rozhodují o míře dopadů daní na jednotlivé subjekty.

2.3.1 Daňový subjekt

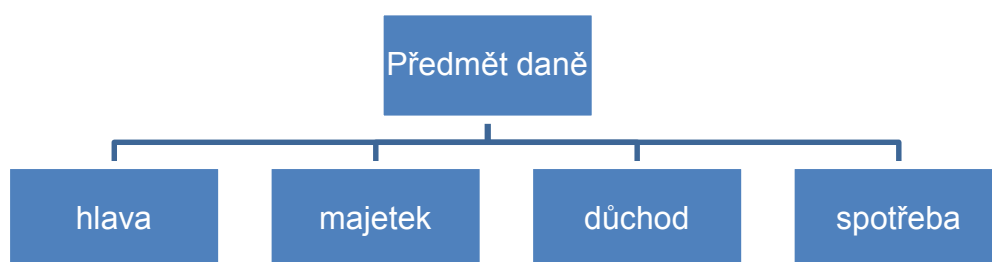
Daňovým subjektem se rozumí dle zákona osoba povinná daň strpět, odvádět nebo platit. Daňové subjekty se dělí na poplatníky daně a plátce daně. Toto rozdělení vychází z hlediska konstrukce a pravidel placení daně. Daň je odváděna do veřejného rozpočtu.

Poplatníkem je ten, který nese daňové břemeno, a zpravidla i tím, kdo daň odvádí. Jeho majetek nebo příjem (předmět) je dani podroben. Plátce daně daň jen odvádí a nepředpokládá se, že nese daňové břemeno. Je to osoba pověřená státem pouze pro výběr daně. Plátce je daňovým subjektem, který je povinen ze zákona odvést vybranou daň od jiných subjektů prostřednictvím ceny své produkce nebo sraženou jiným poplatníkům pod vlastní majetkovou odpovědností.

U některých poplatníků je daň vybírána prostřednictvím plátce. Tento druh výběru se nazývá srážkou daně u zdroje. Výběr daně plátcem je výhodný především z minimalizace možnosti daňových úniků, protože poplatník není přímým daňovým subjektem, tudíž nemá možnost bezprostředně ovlivnit výši daně.

2.3.2 Předmět daně

Předmětem daně je veličina, ze které je daň vybírána. Je zpravidla součástí názvu daňového zákona, kde bývá stručně a jasně vymezen. Dle schématu č. 2.1 lze předmět zdanění dělit do čtyř skupin.

Schéma č. 2.1 Předmět zdanění²

Daně z hlavy patří historicky mezi nejstarší daně. Předmětem zdanění je osoba (hlava). Přestože mezi výhody této daně patří, že se jí nedá uniknout, se již v současných daňových systémech nevyužívá. Obsahuje totiž i několik nevýhod a to například, že její dopad na některé poplatníky může být neúnosný. Dále neplní optimálně redistribuční a stabilizační funkci. V České republice (dále jen „ČR“) je tato daň ale uplatňována, a to ve formě poplatků za svoz komunálního odpadu na občana.

² Zdroj: Vlastní zpracování podle Vančurová, Láchová (2014), s. 16.

Majetková daň se vztahuje zpravidla na majetek, který je viditelný a jeho evidence není nikterak náročná. Tato daň je vybírána od poplatníků. I přes to, že tyto daně mají také dlouhou historii, používají se v současných daňových systémech pouze doplňkově.

Mezi další objekt zdanění patří i důchod. Důchodové daně jsou spjaty se stimulační funkcí a jsou také považovány za jeden z nejdůležitějších redistribučních kanálů.

Také daně ze spotřeby jsou využívány již několik století. Patří mezi daně komplikované a mají i složitou konstrukci. Zdaňování spotřeby je lépe snášené proto, že je méně viditelné. Jsou zahrnuty do ceny zboží, případně služeb a jsou vybírány pomocí plátce daně.

2.3.3 Osvobození od daně

Osvobození od daně představuje část předmětu daně, která je osvobozena od platby daně. Tedy tu část, ze které se daň nevybírání a kterou daňový subjekt není povinen ani oprávněn zahrnovat do základu daně. Na druhou stranu to znamená skoro vždy, že subjekt není oprávněn k těmto částem předmětu daně uplatnit položky k nim se vztahující, o něž by v jiných případech bylo možné základ daně (daň) snížit³.

Osvobození od daně nabývá různých forem. Nejčastěji je to osvobození úplné, tedy při současném splnění všech podmínek, které jsou definovány zákonem. Dalšími tzv. měkčími formami jsou částečné osvobození od daně a podmíněčné, které představuje povinnost daňovému subjektu doložit splnění podmínek pro osvobození ve stanoveném období, například proinvestováním stanoveným způsobem.

2.3.4 Základ daně

Základ daně (dále jen „ZD“) je předmět daně, který je vyjádřen v měrných jednotkách a upravený podle zákonných pravidel. Tyto měrné jednotky jsou stanoveny buď fyzikálními jednotkami (kus, tuna, atd.), nebo hodnotovými jednotkami (v korunách). Se stanovením jednotek ZD souvisí i členění daní. Dělí se na daně stanovené bez vztahu k velikosti základu daně, daně specifické a daně hodnotové.

---

³ Podle: Vančurová, Láchová (2014).

Typickým příkladem pro **daně stanovené bez vztahu k velikosti základu daně** je daň z hlavy. V našich podmínkách může mít tuto strukturu například místní poplatky za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů, protože stanovení této daně může být na jednu osobu s trvalým bydlištěm v obci.

U **daní specifických** je ZD vyjádřen v jednotkách fyzického objemu nebo v jednotkách měřících stanovené fyzikální a chemické vlastnosti předmětu daně. Příkladem je líh. U těchto daní je využívána pevná sazba.

Daně hodnotové zvané „ad valorem“ jsou vyjádřeny v peněžních jednotkách. Příkladem těchto daní je daň důchodová nebo všeobecná daň ze spotřeby. U těchto daní může být časově i finančně náročné ocenění předmětu daně.

Dále mohou být daně rozeznávány podle základu daně, který je stavovou nebo tokovou veličinou. Stavová veličina je stanovena k určitému okamžiku např. u ZD z nemovitých věcí, který je stanoven k prvnímu dni období, na které se tato daň vybírá. Pokud je ZD tokovou veličinou, je kumulován za stanovené období, kterým je zpravidla zdaňovací období. Příkladem je příjem načítaný za celé zdaňovací období, anebo zdanitelné plnění v případě daně z přidané hodnoty.

2.3.5 Zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím se rozumí pravidelný časový interval, za který nebo na který se základ daně stanoví a vybírá se daň. Základním zdaňovacím obdobím je dvanáct po sobě jdoucích kalendářních měsíců. V České republice to představuje zpravidla jeden rok. Výjimkou jsou daně ze spotřeby, kde kalendářní rok představuje příliš dlouhou dobu, proto u těchto daní je zdaňovacím obdobím nejčastěji kalendářní měsíc a v omezené míře se používá i kalendářní čtvrtletí.

2.3.6 Odpočty od základu daně

Odpočty od základu daně se dělí na standardní a nestandardní. Standardní odpočty snižují základ daně o pevnou částku, která byla předem stanovena, nebo část základu daně při splnění podmínek daňového subjektu, na který se standardní odpočet vztahuje. Tyto odpočty zohledňují sociální postavení poplatníka a používají se zejména u daní z osobních důchodů.

Nestandardní odpočty jsou ty, které může subjekt odečíst v prokazatelně vynaložené výši od základu daně. Jsou omezeny absolutní částkou, kterou odpočet nemůže převýšit, nebo relativně a to procentní částí základu daně. Tyto odpočty mají motivovat daňové subjekty k jednání, které jsou z celospolečenského hlediska žádoucí.⁴

2.3.7 Sazba daně

Sazba daně (viz schéma č. 2.2) je algoritmus, pomocí kterého se z upraveného základu daně (sníženého o odpočty) stanoví základní částka daně.

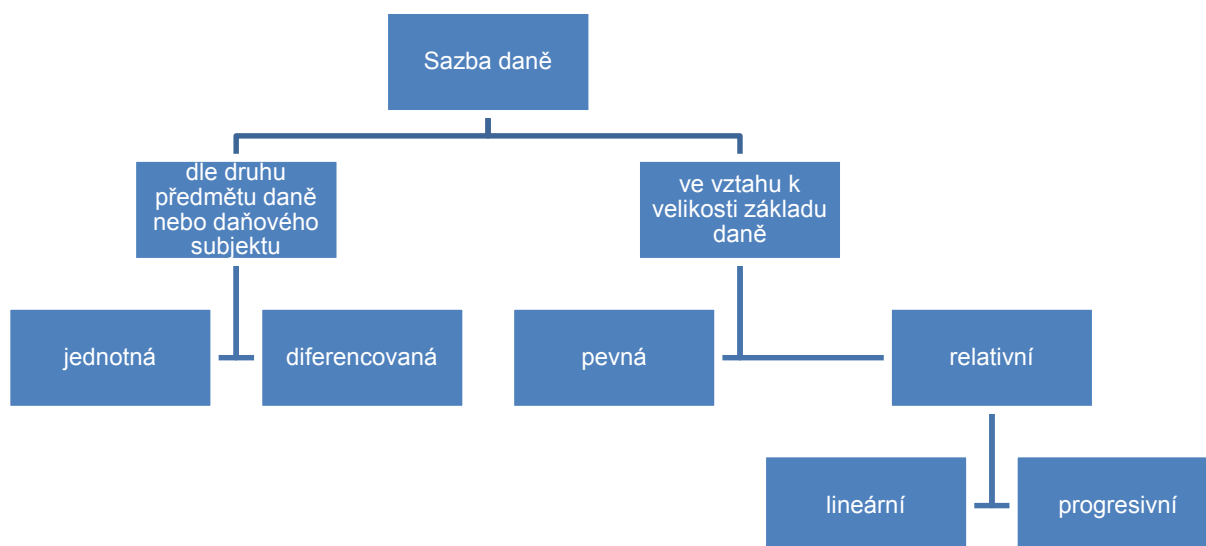

Schéma č. 2.2 Druhy sazeb daně⁵

Dle druhu předmětu daně nebo daňového subjektu

Jednotná sazba je stále stejná pro všechny typy a druhy předmětu daně a to bez závislosti na kvalitě či daňovém subjektu. Diferencovaná sazba se liší v závislosti na druhu a kvalitě předmětu daně.

⁴ Podle: Vančurová, Láchová (2014).

⁵ Zdroj: Vlastní zpracování podle Vančurová, Láchová (2014), s. 24.

Ve vztahu k velikosti základu daně

Pevná sazba daně se váže k fyzikální jednotce základu daně. Relativní sazba daně je užívána při hodnotovém vyjádření základu daně. Může být proporcionální (lineární) k základu daně nebo progresivní.

Lineární sazba daně roste ve stejném poměru s růstem základu daně. Progresivní sazba daně má složitější konstrukci. Při růstu základu daně roste rychleji.

2.3.8 Sleva na dani

Mezi další konstrukční prvek daně patří sleva na dani. Slevy na dani umožňují snížit základní částku daně a to tím, že se od ní odečtou. Lze je dělit podle různých kritérií a to na absolutní a relativní nebo na standardní a nestandardní.

Absolutní sleva na dani je představována pevnou částkou. Relativní sleva snižuje základní částku o stanovenou část a je zpravidla vyjádřena v procentech.

Standardní slevy na dani jsou pevné a daňový subjekt je může uplatnit pouze v případě splnění zákonných podmínek. Nestandardní slevy jsou prokazatelně vynaložené výdaje, o které je možné snížit základní částku daně a to v plné výši anebo do výše stanovené omezením.

2.4 Dílčí shrnutí

Text této kapitoly byl věnován základním daňovým pojmům a slouží jako teoretické východisko pro aplikační část bakalářské práce. Jedná se především o objasnění těchto základních pojmů objevujících se ve spojitosti s daněmi.

3 DAŇOVÝ SYSTÉM ČESKÉ REPUBLIKY

V této kapitole je popsán vývoj a rozdělení daní v daňovém systému České republiky.

3.1 Česká republika a vývoj daňového systému

Daňový systém České republiky je v hlavních znacích podobný většině systémů ve vyspělých zemích a to především evropských. Základy současného daňového systému byly položeny již v polovině roku 1990. V tomto roce parlament rozhodl o provedení daňové reformy, která nabyla platnosti 1. 1. 1993. Mezi hlavní důvody pro provedení reformy patřily nedostatky a to zejména v těchto oblastech:

- absence pro princip spravedlnosti zdanění,
- závislost výše daně na struktuře příjmů, nikoliv na jejich výši,
- nepřesný přehled o příjmech poplatníka,
- nemožnost uplatnění nezdánitelného minima,
- odlišnost uplatnění sociálních aspektů u jednotlivých daní.

Cílem české daňové reformy byla snaha o odstranění zmíněných nedostatků, snížení daňové kvóty a přenesení daňového břemene z přímých daní na daně nepřímé. Mezi další hlavní důvody reformy patřilo i zavedení daně z přidané hodnoty a systému daní ze spotřeby, které nahradily daň z obratu. Dále daně dědická, darovací a z převodu nemovitostí nahradily dříve platné notářské poplatky z dědictví, darování a převodu nemovitostí. Úplně nově byla zavedena daň silniční a také došlo k rozšíření okruhu poplatníků daně z nemovitostí.⁶

Ke změnám v legislativě došlo v mnoha případech. Za daňové reformy můžeme považovat změny v roce 1993, kdy byl zaveden standardní daňový systém. Byla zavedena daň z přidané hodnoty a spotřební daně, došlo k sjednocení zdanění všech forem podnikatelských subjektů a jednotlivců. Snížen byl i význam zdanění důchodů právnických osob atd. V letech 2003 a 2004 došlo k realizaci legislativy Evropské unie. V letech 2005 a 2006 nastala změna v podobě zvýšení progresivity daňového systému. Šlo především o daň z příjmů fyzických osob. Změna v roce 2008 představovala přizpůsobení daňového systému v rámci konsolidace veřejných rozpočtů a od let 2009, 2010 a dále nastávala modernizace daňového systému a to

---

⁶ Podle: Láchová (2007).

především za pomoci nových zákonů o přímých daních, elektronizaci daňové správy z důvodu zjednodušení a zefektivnění.⁷

V současnosti je daňová soustava České republiky upravena souborem daňových zákonů, které jsou zveřejňovány ve Sbírce zákonů České republiky. V České republice je pověřen zákonodárnou mocí parlament, který se dělí na Poslaneckou sněmovnu se dvěma sty poslanci, a Senát tvořený osmdesáti jedna senátory. Každý zákon po schválení Poslaneckou sněmovnou musí projít i Senátem a musí být podepsán prezidentem České republiky.

Daňová soustava České republiky je tvořena daněmi z příjmů, daní z nemovitých věcí, daní z nabytí nemovitých věcí, daní z přidané hodnoty, spotřebními daněmi, silniční daní, daněmi z energií a cly. Mezi ostatní daňové příjmy patří i sociální pojištění.

Historicky se v daňovém systému České republiky daně dělí na přímé a nepřímé.

3.2 Přímé daně

Přímé daně se počítají z předmětu daně poplatníka, který je povinen ji sám odvést.

Přímé daně na rozdíl od nepřímých, které se skrývají v cenách zboží, jsou viditelnější, a proto jsou i poplatníky více pocítovány. Přímé daně jsou adresnější a mají lepší schopnost přizpůsobit se platební schopnosti poplatníků než je tomu u daní nepřímých. Proto přímé daně také vyhovují lépe daňové spravedlnosti. Jsou rovněž často využívány jako nástroj regulace. Z makroekonomického pohledu však mají i negativní dopady na nabídku práce a úspory. Je-li poplatníkovi totiž část důchodu odňata ve formě daní, bude ochoten méně pracovat, a pokud se sníží i užitek z úspor, raději je hned využije.

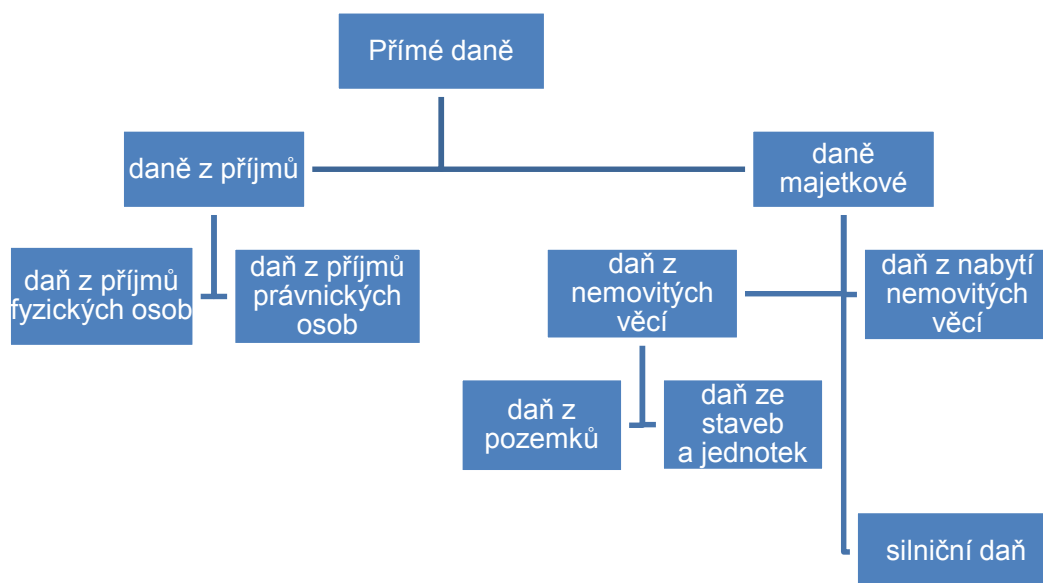
Mezi přímé daně v České republice patří **daně z příjmů** (daň z příjmů fyzických osob a daň z příjmů právnických osob) a **daně majetkové** (daně z nemovitých věcí, daň z nabytí nemovitých věcí a daň silniční). Na následujícím

---

⁷ Podle: Vančurová (2010).

schématu č. 3.1 je znázorněn přehled daní platných v roce 2014 v daňovém systému České republiky.

Schéma č. 3.1 Přímé daně v České republice⁸

3.2.1 Daň z příjmů fyzických osob

Patří mezi daně univerzální, kterým podléhají veškeré zdanitelné příjmy jednotlivců. Od této daně se požaduje, aby byla prostředkem redistribuce důchodů od bohatších k sociálně potřebným. V poslední době jde však spíše o přerozdělování příjmů od zaměstnanců k těm, u kterých převažují jiné druhy příjmů.

Poplatníky daně z příjmů fyzických osob jsou fyzické osoby, které se dělí na daňové rezidenty a daňové nerezidenty. Daňový rezident je fyzická osoba s bydlištěm na území České republiky, nebo která se zde obvykle zdržuje. Daňový rezident má daňovou povinnost vztahující se jak na příjmy plynoucí ze zdrojů na území České republiky i ze zdrojů plynoucích ze zahraničí.

Daňový nerezident je fyzická osoba, která není daňovým rezidentem nebo to o ní stanoví mezinárodní smlouvy. Daňový nerezident má daňovou povinnost vztahující se jen na příjmy plynoucí ze zdrojů na území České republiky.

Předmětem daně neboli příjmem, který může být peněžním i nepeněžním plněním dosaženým i směnou poplatníka, se rozumí všechno, co zvyšuje jeho

⁸ Zdroj: Vlastní zpracování.

důchod. Jsou rozděleny na příjmy ze závislé činnosti, které jsou uvedeny v § 6 Zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů (dále jen „ZodP“), příjmy ze samostatné činnosti v § 7 ZoDP, příjmy z kapitálového majetku v § 8 ZoDP, příjmy z nájmu v § 9 ZoDP a ostatní příjmy v § 10 ZODP.

Příjmy ze závislé činnosti a funkčních požitků, což jsou příjmy ze současného nebo dřívějšího pracovněprávního poměru, příjmy za práci členům družstva, společníků a komanditistů. Dále zde patří odměny členům orgánů, likvidátora aj. Poplatník s příjmy ze závislé činnosti je nazýván zaměstnancem.

Příjmy ze samostatné činnosti se rozumí příjmy ze zemědělské výroby, ze živnostenského podnikání, z jiného podnikání (lékaři), které není na živnostenský list, z nezávislého podnikání (sportovci, umělci), z nájmu majetku, který je součástí obchodního majetku atd.

Příjmy z kapitálového majetku, kde se řadí příjmy z podílů na zisku, úroky z peněžních prostředků na účtu, který je určen k podnikání, výnosy z jednorázového vkladu, úroky a jiné výnosy z držby směnek aj.

Příjmy z nájmu se rozumí nejen příjmy z nájmu nemovitých věcí nebo bytů, ale i příjmy z nájmu movitých věcí.

Ostatní příjmy jsou příjmy z příležitostných činností, z převodu věci, přijaté výživné, výhry v loteriích, ceny z veřejných soutěží atd.

Několik příjmů je od daně osvobozeno, avšak každé osvobození může být uplatněno pouze za splnění zákonem stanovených podmínek. Daňový subjekt není povinen tyto příjmy do základu daně zahrnout.

Základem daně je částka, o kterou příjmy plynoucí poplatníkovi převyšují výdaje prokazatelně vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení za zdaňovací období. V případě, že poplatníkovi plynou současně dva nebo více druhů příjmů, je základem daně součet dílčích základů daně. Pokud vznikne součtem dílčích základů daně daňová ztráta, lze ji v pěti bezprostředně následujících zdaňovacích obdobích, ve kterých se vyměřuje uplatnit, avšak nikoliv v období, ve kterém vznikla.

Od základu daně je možné odečíst bezúplatná plnění (dary) vybraným subjektům na účely specifikované zákonem, minimálně 1 000 Kč, v úhrnu maximálně

15 % základu daně. Dále lze od základu daně odečíst jako bezúplatné plnění odběr krve v maximální výši 2 000 Kč, odběr orgánu ve výši 20 000 Kč. Dalšími možnými odpočty jsou úroky z úvěru ze stavebního spoření, nebo z hypotečního úvěru, snížené o případný státní příspěvek v maximální výši 300 000 Kč, příspěvek na penzijní pojištění se státním příspěvkem v maximální výši 12 000 Kč, členské příspěvky odborovým organizacím do výše 1,5% zdanitelných příjmů, ale maximálně 3 000 Kč, příspěvek na penzijní pojištění se státním příspěvkem v maximální výši 12 000 Kč, platby soukromého životního pojištění maximálně 12 000 Kč. Tyto položky patří mezi nezdánitelné části základu daně.

Slevy na dani jsou standardní odpočty od základu daně. Uplatnění standardních slev na dani je vázáno na splnění podmínek stanovených zákonem a prokázáním stanovených skutečností způsobem, podle kterých je předepsán. Tyto slevy mají sociální funkci a přispívají k ideální redistribuci důchodů. Cílem těchto slev je zohlednění nejen sociálního postavení poplatníka, ale zčásti i celé domácnosti. Pokud však nejsou podmínky pro uplatnění standardní slevy splněny po celé zdaňovací období, potom se započítává jedna dvanáctina za každý měsíc, kdy podmínky pro uplatnění byly splněny k počátku měsíce. Výjimkou je daňové zvýhodnění na dítě už za měsíc narození nebo začátkem studia, osvojením nebo převzetím do péče.

Slevy na dani se dělí do dvou skupin. První skupinou jsou slevy na dani, které poplatník uplatňuje sám na sebe. Mezi tyto slevy patří základní sleva na poplatníka, která je představována ve výši 24 840 Kč za rok a uplatňuje se u rezidenta vždy v celé stanovené roční výši. Další slevu na dani, kterou na sebe může poplatník uplatnit je sleva na invaliditu. Výše této slevy záleží na stupni invalidity poplatníka, které odpovídá i typ invalidního důchodu. První a druhý stupeň invalidity je představován ve výši 2 520 Kč za rok a u třetího stupně je tato částka 5 040 Kč. Mezi slevy na invaliditu lze zahrnout i standardní slevu pro držitele průkazu „zvlášť tělesně postižený s průvodcem“ (dále jen „ZTP/P“), která se se slevou na invaliditu sčítá. Základní sazba u držitele průkazu ZTP/P činí 16 140 Kč. Poslední slevu, kterou poplatník může uplatnit sám na sebe, je sleva pro studenta. Tato sleva činí 4 020 Kč ročně a poplatník ji může využít, pouze pokud se sám soustavně připravuje na budoucí povolání a nedosáhl ještě 26 let.

Druhou skupinou jsou slevy na vyživované osoby, které poplatník uplatňuje na některého člena ze společně hospodařící domácnosti. Je to sleva na manžela nebo manželku, kterou poplatník může uplatnit pouze v případě, že druhý z manželů nedosáhl příjmů ve výši 68 000 Kč za zdaňovací období. Tato sleva na manželku činí 24 840 Kč ročně a může se zvýšit, pokud je druhý z manželů držitelem průkazu ZTP/P a to na částku 49 680 Kč. Speciální slevou je sleva na dítě neboli daňové zvýhodnění na dítě. Tato sleva představuje výši 13 404 Kč, kterou však může uplatnit pouze jeden z poplatníků, který má vůči dítěti vyživovací povinnost. Dítětem se rozumí každé nezletilé dítě a dítě do 26 let věku, které nepobírá invalidní důchod třetího stupně a soustavně se připravuje na budoucí povolání studiem, nebo pokud nemůže studovat nebo vykonávat výdělečnou činnost pro nemoc nebo dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Výše této slevy se může zdvojnásobit v případě, že je dítě držitelem průkazu ZTP/P. Daňovým zvýhodněním se nazývá, protože může být vypočtená daň snížena až do nulové hodnoty. Pokud však do nuly není uplatněna celá, může si zbylou část poplatník nárokovat jako tzv. daňový bonus.⁹

Sazba daně z příjmů fyzických osob činí 15 % ze základu daně. U daně z příjmů fyzických osob je také možné uplatnit tzv. solidární zvýšení daně, které má lineární sazbu ve výši 7 %. Není však aplikováno na celý základ daně po snížení o odpočty, ale jen na část základu daně před snížením.

Zdaňovacím obdobím je kalendářní rok. Daňové přiznání je poplatník povinen podat za zdaňovací období, kterým je vždy pro daň z příjmů fyzických osob kalendářní rok. Zpravidla je to do 1. dubna následujícího roku. Poslední den lhůty pro podání daňového přiznání je zároveň i dnem splatnosti daně z příjmů fyzických osob. Částka, kterou poplatník musí zaplatit, se snižuje o zaplacené zálohy, které byly splatné v daném zdaňovacím období.

3.2.2 Daň z příjmů právnických osob

Daň z příjmů právnických osob patří mezi univerzální daně a podléhají jí všechny právnické osoby. Daň z příjmů právnických osob je podstatná z hlediska podnikatelských subjektů a to hlavně nominální sazba této daně je často předmětem mezinárodního srovnání.

---

⁹ Pro přehlednost jsou slevy na dani u fyzických osob znázorněny v příloze č. 1.

Poplatníky daně z příjmů právnických osob jsou organizační složky státu a osoby, které nejsou fyzickými osobami. Dělí se na daňové rezidenty a daňové nerezidenty.

Daňovým rezidentem je poplatník, pokud má sídlo na území České republiky. Daňový rezident má daňovou povinnost vztahující se jak na příjmy plynoucí ze zdrojů na území České republiky, tak i na příjmy ze zdrojů plynoucích ze zahraničí. Daňovým nerezidentem je poplatník, pokud nemá na území České republiky sídlo nebo to o něm stanoví mezinárodní smlouvy. Daňový nerezident má daňovou povinnost vztahující se jen na příjmy plynoucí ze zdrojů na území České republiky.

Předmětem daně z příjmů právnických osob jsou příjmy z veškeré činnosti a příjmy z nakládání s veškerým majetkem. Ne mnoho příjmů je od daně z příjmů právnických osob osvobozeno, avšak každé osvobození může být uplatněno pouze za splnění zákonem stanovených podmínek. Jedná se především o úroky z přeplatku na dani, kde vina je na správci daně a orgánu správy sociálního zabezpečení apod. Nově, z důvodu zrušení daně dědické, je od daně z příjmů právnických osob osvobozeno bezúplatné plnění nabyté dědictvím nebo odkazem.

Základ daně z příjmů právnických osob vychází z výsledku hospodaření za dané zdaňovací období, který se následně upravuje o položky zvyšující základ daně a položky, které snižují základ daně.

Slevy na dani z příjmů právnických osob mají snahu o podporu zaměstnavatelů, kteří zaměstnávají zdravotně znevýhodněné osoby. Těmto poplatníkům se daň za dané zdaňovací období snižuje o částku 18 000 Kč za každého zaměstnance se zdravotním postižením a o částku 60 000 Kč za každého zaměstnance s těžším zdravotním postižením.

Sazba daně z příjmů právnických osob je stanovena ve výši 19 %. Používají se i další sazby daně a to 5 % ze základu daně u investičních fondů, fondu u penzijní společnosti nebo institucí penzijního pojištění.

Zdaňovacím obdobím je kalendářní rok, hospodářský rok, období od rozhodného dne fúze nebo převodu jmění a účetní období. Výpočet daně musí poplatník uvést v daňovém přiznání. Pokud je zdaňovacím obdobím kalendářní rok, potom musí právnické osoby podat daňové přiznání do tří měsíců po skončení

zdaňovacího období respektive do 1. dubna následujícího roku. Pokud však právnické osoby podléhají povinnému auditu, tak se doba pro podání daňového přiznání protahuje o další 3 měsíce tedy do 1. července následujícího roku. Poslední den lhůty pro podání daňového přiznání je zároveň i dnem splatnosti daně z příjmů právnických osob. Částka, kterou poplatník musí zaplatit, se snižuje o zaplacené zálohy, které byly splatné v daném zdaňovacím období.

3.2.3 Daň z nemovitých věcí

Daň z nemovitých věcí se vybírá podle polohy nemovité věci, protože výnos z daně je příjmem obcí. Daň z nemovitých věcí je tvořena daní z pozemků a daní ze staveb a jednotek.

U těchto daní platí, že zdaňovacím obdobím je kalendářní rok a pro účely určení daně se vychází ze stavu, který je platný k 1. lednu daného zdaňovacího období a ke změnám během něj se nepřihlíží. Daňové přiznání podává poplatník, pouze pokud mu povinnost platit daň nově vznikne nebo dojde ke změně v okolnostech pro vyměření daně. V těchto případech podává daňové přiznání do 31. ledna zdaňovacího období. V případě, že daň z nemovitých věcí nepřesáhne 5 000 Kč, je splatná najednou do 31. května běžného zdaňovacího období. V ostatních případech je splatná ve dvou stejných splátkách do 31. května a do 30. listopadu během zdaňovacího období s výjimkou pouze poplatníků provozujících zemědělskou výrobu, kde jsou termíny splatnosti do 31. srpna a do 30. listopadu.

Daň z pozemků

Poplatníkem daně z pozemků je vlastník pozemku, uživatel v případě, že vlastník pozemku není znám, organizační složka státu nebo právnická osoba. Výjimečně je poplatníkem nájemce.

Předmětem daně z pozemků jsou pozemky vedené v katastru nemovitých věcí na území České republiky, přičemž pozemek je ohraničená část zemského povrchu zachycená v katastrální mapě, kterou vedou katastrální úřady. Každý pozemek má své číslo.

Většina osvobození se váže na různé podmínky nebo se poskytuje jen některým subjektům. Od daně z pozemků jsou osvobozeny například pozemky ve

vlastnictví státu, pozemky, které jsou užívány diplomatickými zástupci pověřenými v České republice, aj.

Základ daně z pozemků je vyjádřen buď hodnotově, nebo ve fyzických jednotkách, a to podle typu pozemku. Hodnotové vyjádření je využíváno u zemědělské půdy, kde základem daně je cena půdy zjištěná a vynásobená skutečnou výměrou pozemků v m² a u hospodářských lesů a rybníků s průmyslovým chovem ryb, kde základem daně je skutečná výměra pozemků v m² vydělená 3,8 Kč. U ostatních pozemků, respektive nezemědělské půdy, je základem daně skutečná výměra pozemku v m².

Sazba daně je rozlišována podle typu pozemku. U zemědělské půdy a ostatních pozemků jsou různé sazby daně, které jsou stanoveny buď procentně, nebo korunově na m². U stavebních pozemků se kromě toho počítá ještě s koeficientem, který se liší podle počtu obyvatel a daná obec může výši tohoto koeficientu upravit v rozmezí stanoveném v zákoně.

Dañ ze staveb a jednotek

Poplatníkem daně ze staveb je vlastník stavby nebo jednotky. V případě pronájmu je poplatníkem nájemce.

Předmětem daně ze staveb a jednotek jsou stavby a jednotky na území České republiky a zdanitelné stavby nebo inženýrské stavby a jednotky. Od daně ze staveb a jednotek jsou osvobozeny stavby a jednotky ve vlastnictví státu, ve vlastnictví jiného státu užívané diplomatickými zástupci pověřenými v České republice, atd.

Základem daně u staveb je výměra půdorysu nadzemní části stavby v m². Základem daně u jednotek je výměra podlahové plochy jednotky v m² vynásobená koeficientem 1,20 případně koeficientem 1,22, je-li součástí jednotky pozemek, přesahující zastavěnou plochu nebo je-li s jednotkou užíván pozemek ve spoluvlastnictví všech vlastníků jednotek.

Sazba daně je stanovena v korunách na m² pro obytné domy, stavby určené pro individuální rekreaci a rodinné domy, garáže, stavby pro podnikatelskou činnost a ostatní stavby a jednotky. Tato sazba se násobí koeficientem přiřazeným jednotlivým obcím a zvyšuje se o 0,75 Kč za každé další nadzemní podlaží.

3.2.4 Daň z nabytí nemovitých věcí

Daň z převodu nemovitostí je jednorázovou daní ve stávajícím daňovém systému České republiky.

Poplatníkem daně z nabytí nemovitých věcí je převodce, pokud v kupní nebo směnné smlouvě není dohodnuto jinak. V ostatních případech je poplatníkem daně nabyvatel.

Předmětem daně je úplatné získání vlastnického práva k nemovité věci z osoby na osobu. Osvobození u daně z nabytí nemovitých věcí je poskytováno například při nabytí členským státem EU nebo při nabytí územním samosprávním celkem aj.

Základem daně je nabývací hodnota snížená o uznatelný výdaj ke dni nabytí nemovité věci. Nabývací hodnotou je sjednaná cena, srovnávací daňová hodnota, zjištěná cena nebo zvláštní cena. Uznatelný výdaj představuje odměnu a náklady prokazatelně zaplacené poplatníkem znalci za znalecký posudek. Sazba daně z nabytí nemovitých věcí je stanovena ve výši 4 %.

Daňové přiznání je povinen poplatník podat do konce třetího kalendářního měsíce po měsíci, ve kterém byl proveden vklad vlastnického práva nemovité věci, práva stavby aj. Záloha na daň dle podaného daňového přiznání je splatná k datu podání daňového přiznání. Je-li daň z nabytí nemovitých věcí vyšší než záloha, je rozdíl mezi daní a zálohou splatný do 30 dnů od doručení platebního výměru.

3.2.5 Silniční daň

Silniční daň je novým typem daně zavedeným v roce 1993. V České republice se zaměřuje na osoby, které při používání silniční sítě užívají motorová vozidla k dosahování příjmů. Cílem výběru silniční daně je vytvoření finančních zdrojů na údržbu, opravy, rekonstrukce a výstavbu silniční sítě, které jsou v současné době soustřeďovány ve Státním fondu dopravní infrastruktury.

Poplatníkem je fyzická nebo právnická osoba, která je v technickém průkazu zapsána jako provozovatel vozidla, osoba užívající vozidlo, jehož provozovatel je z registru vozidel odhlášen nebo zemřel, zaměstnavatel vyplácející svému zaměstnanci cestovní náhrady za užití vlastního vozidla a organizační složka osoby

se sídlem či pobytem v zahraničí. Je-li u stejného vozidla více poplatníků, platí daň společně a nerozdílně.

Předmětem daně jsou silniční motorová vozidla (i jejich přípojná vozidla) registrovaná v České republice s nejvyšší povolenou hmotností nad 3,5 tuny a jsou užívána za účelem přepravy nákladu, i když nejsou užívána za účelem podnikání. Ostatní vozidla, tedy vozidla s celkovou hmotností do 3,5 tuny, jsou předmětem daně za podmínek, že jsou registrována a provozována v České republice a současně užívána k samostatné činnosti u fyzických osob nebo používána k podnikání.

Mezi vozidla osvobozená od daně patří například vozidla se třemi koly, na elektrický pohon a hybridní pohon. Dále jsou osvobozeny vozidla používaná na vymezené účely, jako jsou vozidla policie, požární ochrany, zdravotnická atd.

Základ daně je odlišný podle druhu vozidel a je vyjádřen ve fyzických jednotkách. U osobních automobilů je to zdvihový objem válců v motoru v cm^3 , u ostatních vozidel je to největší povolená hmotnost v tunách a počet náprav. U návěsů je vyjádřen součtem největších povolených zatížení náprav v tunách a počet náprav. Tyto údaje je možné zjistit v technickém průkazu vozidla.

Sazby daně jsou celkovými částkami, které jsou odlišovány podle druhů vozidel. Stanovují se v roční výši pro jednotlivá vozidla. Sazba daně se snižuje procentně v závislosti na stáří vozidla. Je také možné snížení sazby daně na užitková vozidla, pokud nejsou používána k podnikání a na vozidla výrobní povahy v rostlinné výrobě. Z ekologických důvodů se sazba může naopak zvýšit a to u vozidel registrovaných v České republice nebo v zahraničí do 31. 12. 1989.

Cílem slev na dani je přispět k motivaci ekonomických subjektů ke snižování negativních dopadů na životní prostředí z důvodu rozšiřování silniční přepravy nákladů. Sleva vztahující se k počtu jízd jedním vozidlem v rámci zdaňovacího období při splnění předem stanovených podmínek se poskytuje u kombinované dopravy.

Zdaňovacím obdobím je kalendářní rok. Daňové přiznání podává poplatník do 31. ledna roku následujícího po uplynutí zdaňovacího období.

3.3 Nepřímé daně

Nepřímé daně jsou součástí objektu spotřeby. Jsou méně vnímány, na rozdíl od přímých daní, a to z důvodu, že jsou součástí ceny zboží a tudíž dopad nepřímých daní je lépe tolerován. Dělí se na daně univerzální a selektivní viz schéma č. 3.2.

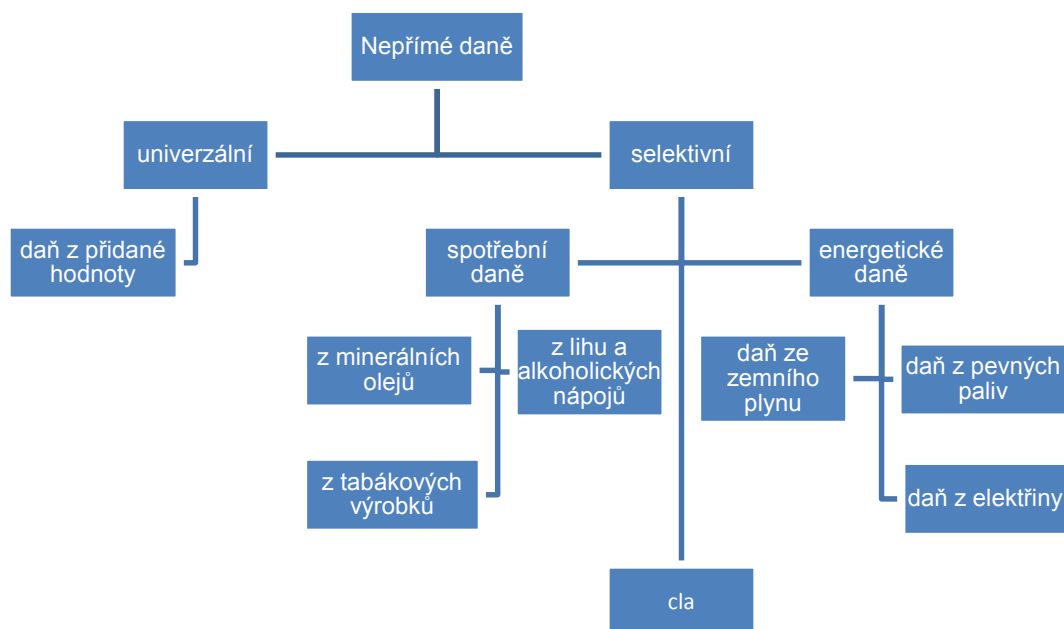

Schéma č. 3.2 Nepřímé daně v České republice¹⁰

V posledních letech se podíl nepřímých daní zvyšuje a to nejen tím, že se daň z přidané hodnoty stala nedílnou součástí daňových příjmů vyspělých zemí, ale i zavedením nových selektivních daní.

3.3.1 Daň z přidané hodnoty

Daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) je všeobecnou daní ze spotřeby. Na základě vstupu České republiky do Evropské unie je DPH průběžně harmonizována. Daň se vztahuje na zboží a služby.

Daňovým subjektem respektive osobou povinnou k dani je fyzická nebo právnická osoba samostatně uskutečňující ekonomické činnosti (soustavná činnost výrobců, obchodníků a osob poskytujících služby, nezávislé činnosti literární, umělecké, výchovatelské a také nezávislé činnosti lékařů, právníků atd.). Osobou

¹⁰ Zdroj: Vlastní zpracování podle Vančurová, Láchová (2014), s. 60.

povinnou k dani je také právnická osoba, která i přesto, že nebyla zřízena nebo založena za účelem podnikání, vykonává ekonomické činnosti.

Plátcem se stává osoba, jejíž obrat převyší částku jednoho miliónu za dvanáct bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích měsíců, s výjimkou osoby uskutečňující pouze plnění osvobozená od daně.

Předmětu zdanění podléhá:

- dodání zboží za úplatu osobou, která má daňovou povinnost v rámci uskutečňování ekonomické činnosti, kdy místem plnění je tuzemsko,
- poskytování služeb za úplatu osobou, která má daňovou povinnost v rámci uskutečňování ekonomické činnosti, kdy místem plnění je tuzemsko,
- pořízení zboží z jiného členského státu za úplatu osobou s daňovou povinností v tuzemsku v rámci uskutečňování ekonomické činnosti nebo právnickou osobou, která není k dani povinná,
- dovoz zboží s místem plnění v tuzemsku.

Vše co může být předmětem daně, je nazýváno plněním. Pokud nejsou plnění od daně osvobozena a jsou předmětem daně, jsou zdanitelnými plněními.

Do základu daně patří vše, co plátce obdržel jako úplatu nebo obdržet má za zdanitelná plnění, včetně částky na úhradu spotřební daně osobou, pro kterou je zdanitelné plnění uskutečněno. Do základu daně jsou zahrnuty i jiné daně, poplatky nebo jiná obdobná peněžitá plnění, dotace, náklady na balení, přepravu, pojištění, provize, aj.

Zdaňovacím obdobím je kalendářní měsíc nebo kalendářní čtvrtletí. Sazba daně z přidané hodnoty u zdanitelných plnění má dvě formy. Základní sazba ve výši 21 % (obsahuje všechny zboží a služby, které nejsou zahrnuty ve snížené sazbě daně), snížená sazba daně ve výši 15 % (potraviny, krmiva pro zvířata, rostliny a přísady, zdravotnické prostředky atd.). Daňové přiznání za zdaňovací období se podává do 25. dne měsíce následujícího.

3.3.2 Spotřební daně

Spotřební daně patří mezi daně nejstarší a jsou používány již od roku 1993. Představují trvalý zdroj příjmů do státního rozpočtu. Patří mezi daně selektivní ze

spotřeby, tudíž jsou uvaleny jen na určitou skupinu výrobků. Daňová povinnost vzniká na základě dovozu nebo vývozu a správa těchto daní je vykonávána orgány Celní správy České republiky.

Plátcem daně je právnická nebo fyzická osoba, které vznikla daň přiznat a zaplatit. Těmito plátcí jsou osoby provozující daňový sklad, oprávnění příjemci, oprávnění odesílatelé nebo výrobci.

Předmětem daně jsou výrobky vyrobené na daňovém území Evropské unie nebo na daňové území Evropské unie dovezené. Předmětu daně podléhá pět komodit zboží. Jsou to daň z minerálních olejů, daň z lihu, daň z vína a meziproductů, daň z piva a daň z tabákových výrobků.

Základem daně je množství vybraných výrobků a u cigaret je to rovněž cena pro konečného spotřebitele. Daň se vypočte jako násobek základu daně a sazby daně. U cigaret je určována součtem součinu procentní části sazby daně a cenou pro konečného spotřebitele a součinem pevné části sazby daně a počtem kusů.

Zdaňovacím obdobím je kalendářní měsíc s výjimkou určitých dovážených výrobků. Sazby daně jsou stanoveny pro příslušné výrobky podle jejich typu. Daňové přiznání se podává do 25. dne měsíce následujícího po měsíci vzniku daňové povinnosti. Plátce podává celnímu úřadu daňové přiznání za jednotlivé daně samostatně.

3.3.3 Energetické daně

Energetické daně se v daňovém systému užívají již od roku 2008. Smyslem těchto daní je snaha o snížení spotřeby energií a tudíž škodlivých emisí, což by mělo přispívat k ochraně životního prostředí. Předpokládá se nárůst významu těchto daní a to přinejmenším z důvodu legislativy Evropské unie¹¹.

V současné době se předmět daně skládá ze tří daní a to z daně z elektřiny, daně ze zemního plynu a daně z pevných paliv.

Plátcem této daně je osoba dodávající energii konečnému spotřebiteli na území České republiky. Povinnost konečnému spotřebiteli zaplatit daň vzniká dnem dodání plynu nebo pevných paliv.

---

¹¹ Podle: Vančurová, Láchová (2014).

Základem daně je množství energie stanovené fyzikálními jednotkami. Zdaňovacím obdobím je kalendářní měsíc. Sazby daně jsou pevně stanoveny podle účelu užití. Daňové přiznání se shoduje s termínem splatnosti daně a ten je stanoven na 25. den po skončení zdaňovacího období.

3.3.4 Cla

Z právního hlediska není clo daní, avšak z ekonomického hlediska je dovážené zboží předmětem daně, které je nazýváno clem. Zbožím se rozumí veškeré hmotné movité věci a elektrická energie. Celní dohled v celním řízení je prováděn celními orgány.

Osvobození od cla je využíváno zejména při dovozu zboží neobchodního charakteru. Základní bezcelní limit je určen hodnotou 300 EUR na cestujícího. Výjimkou je stanovení množstevních limitů u alkoholu a tabákových výrobků. Osvobození se vztahuje také na zásilky nepatrné hodnoty (150 EUR) a pro zásilky mezi soukromými osobami je dán limit 45 EUR.

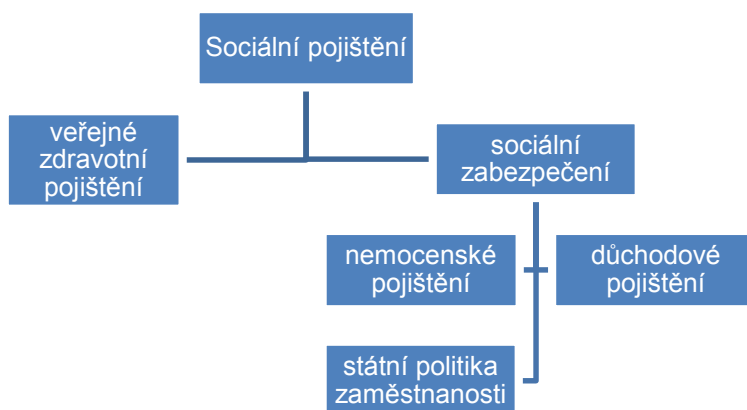
Základem daně u cla je částka v korunách, která vyjadřuje hodnotu dováženého zboží a ta je nazývána celní hodnotou. Celní hodnota je stanovena z ceny fakturované.

Sazba daně u cla je ze základu daně stanovena v procentech a odlišována podle druhu a původu zboží. Splatnost cel, daní a poplatků, které jsou vybírány při dovozu je do 10 dnů od ústního sdělení stanovené výše celním úřadem nebo do 10 dnů od doručení rozhodnutí o vyměření cla.

3.4 Sociální pojištění

Sociální pojištění má z ekonomického hlediska daňový charakter, protože účast na něm je povinná a není volbou subjektu, zda se na něm bude nebo nebude účastnit. Výjimkou jsou osoby samostatně výdělečně činné (dále jen „OSVČ“), které mají část sociálního pojištění povinnou a část na které si účast volí samy.

Sociální pojištění je v České republice složeno z několika subsystémů, které je znázorněno na schématu č. 3.3.

Schéma č. 3.3 Sociální pojištění v České republice¹²

Prvním subsystémem je **veřejné zdravotní pojištění**, které podle legislativy patří pod Ministerstvo zdravotnictví. Výnosy z tohoto pojistného jsou směřovány zdravotním pojišťovnám, které se starají o jeho správu. Slouží především ke krytí výdajů spojených s financováním nutné zdravotní péče v rozsahu určenými zákonnými pravidly.

Druhým subsystémem je **nemocenské pojištění**, jehož dávky mají pojištěncům pomoci částečně nahradit chybějící příjmy a to v případě nemoci nebo úrazu krátkodobě neschopným výdělečné činnosti. Mezi tyto dávky patří nemocenská, podpora při ošetřování člena rodiny, peněžitá pomoc v mateřství atd.

Třetím subsystémem je **důchodové pojištění**, které je však z hlediska potřeby finančních prostředků nejvýznamnější. Je využíváno především v případě dlouhodobé nebo trvalé neschopnosti práce. Mezi hlavní příklady patří starobní důchody, invalidní důchody a pozůstalostní důchody, kterými jsou vdovský, vdovecký a sirotčí důchod. Druhý a třetí subsystém tedy nemocenské pojištění a důchodové pojištění jsou dle zákonů označovány jako sociální zabezpečení. Toto pojistné na sociální zabezpečení je platbou do státního rozpočtu.

V některých případech ani zdraví jedinci v produktivním věku nejsou schopni zabezpečovat své potřeby, a proto čtvrtý subsystém se týká nezaměstnanosti respektive **státní politiky zaměstnanosti**. Jde tedy především o peněžitou podporu

¹² Zdroj: Vlastní zpracování podle Vančurová, Láchová (2014), s. 154.

v nezaměstnanosti a tzv. aktivní politiku zaměstnanosti, což znamená podporu tvorby nových míst.

U sociálního zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti jsou sazby stanoveny podle typu pro každého poplatníka a také pro zaměstnavatele, jejichž úkolem je platit pojistné za zaměstnance. U veřejného pojištění však platí pouze jedna sazba. V případě zaměstnanců se vypočtené pojistné rozdělí způsobem tak, že se srazí jedna třetina ze mzdy zaměstnance a zbytek je nákladem pro zaměstnavatele.

Celkově zaměstnanec odvede 4,5 % na veřejné zdravotní pojištění a 6,5 % na sociální zabezpečení. Zaměstnavatel odvede na veřejné zdravotní pojištění tedy zbytek do 13,5 %, který činí 9 % a na sociální zabezpečení ve výši 25 %. Osoba samostatně výdělečně činná odvádí 13,5 % na veřejné zdravotní pojištění a 29,2 % na sociální zabezpečení. Osoby bez zdanitelných příjmů a státní pojištěnci odvádí na veřejné zdravotní pojištění 13,5 %. Sazby sociálního pojistného podle typů účastníků a jednotlivých částí systému jsou znázorněny v příloze č. 2.

Rozhodným obdobím pro OSVČ činné je kalendářní rok, u všech ostatních představuje rozhodné období kalendářní měsíc.

3.5 Dílčí shrnutí

Text této kapitoly byl věnován daňovému systému České republiky a slouží jako teoretické východisko pro aplikační část bakalářské práce. Tato kapitola obsahuje vývoj a základní rozdělení daní na daně přímé a nepřímé s následným podrobnějším popsáním jednotlivých daní v daňovém systému České republiky.

4 DAŇOVÝ SYSTÉM DÁNSKA

Tato kapitola se zabývá vývojem a rozdělením daní v daňovém systému Dánska.

4.1 Dánsko a vývoj daňového systému

Dánsko je parlamentní konstituční monarchií s hlavou státu královnou Markétou II. Dánsko společně s Grónskem a Faerskými ostrovy tvoří Dánské království. Hlavním městem je Kodaň a měnou v této zemi je dánská koruna (dále jen „DKK“). Členem Evropské unie se Dánsko stalo roku 1973, avšak Euro nebylo přijato na základě referenda obyvatel, tudíž došlo k zachování dánské koruny.

Daňový systém Dánska se řadí k nejsložitějším v Evropě. Dánsko patří mezi nejvyspělejší země a to především díky vzkvétajícímu tržnímu hospodářství a vysokému daňovému zatížení. Řadí se mezi země s nejvyšší kvalitou života svých obyvatel. V Dánsku žije 5,6 mil. obyvatel a rozkládá se na 43 094 km². Úředním jazykem je dánština, avšak většina obyvatel mluví také anglicky, což je dáno vzděláním Dánů, kteří mají povinnost angličtiny od pěti let a také prostředím, ve kterém žijí, respektive výuka vysokých škol probíhá v anglickém jazyce, filmy v angličtině nejsou překládány do dánštiny.

Dánský daňový systém je upravován souborem daňových zákonů. Zákonodárnou mocí je královna a parlament s 179 členy, kdy dvě křesla jsou vždy pro reprezentanty Grónska a Faerských ostrovů.

Pro daňový systém Dánska jsou typické nízké odvody na sociální pojištění a jednotná sazba daně z přidané hodnoty. Daňový systém prošel během několika posledních let vývojem. Daně patří mezi nejvýznamnější příjem státu a je od nich odvíjena úroveň života v daném státě. Daňový systém se opírá o zásady, mezi které patří:

- poskytnutí pomoci v situacích, kterými jsou nezaměstnanost nebo nemoc ze státního rozpočtu,
- všechny děti musí chodit do škol a mít možnost dokončit vzdělání – stát pro tyto účely poskytuje finanční prostředky,
- všichni občané musí mít přístup k informacím a pokynům z knihoven, medií atd.

Tohle všechno ovšem funguje na základě důsledné daňové kontroly, která zabraňuje zneužívání daňového systému.

Vývoj daňového systému

Vývoj systému prošel několika daňovými reformami. Základní změna proběhla v roce 1903. Ten rok představoval pro Dánsko zavedení osobní důchodové daně a majetkové daně. V roce 1922 došlo k modernizaci v rozvoji právnických osob. Roku 1960 byla zavedena daň z příjmů korporací a dále v průběhu devadesátých let došlo k zavedení příspěvku na trh práce a především byla zavedena daň z hodnoty majetku. V roce 2012 byla schválena reforma celého dánského systému, která byla zaváděna v průběhu let 2013 až 2014. Tato reforma zahrnuje především změny ve snížení daně z příjmů.¹³

Daňová soustava Dánska je tvořena osobní důchodovou daní, daní ze zisků korporací, daní z nemovitostí, daní z hodnoty nemovitostí, dědickou a darovací daní, daní z přidané hodnoty, spotřebními daněmi, zelenými daněmi, registrační daní pro vozidla a cly.

Daně jsou rozděleny jako v ČR na přímé a nepřímé.

4.2 Přímé daně

Přímé daně se vypočítají z předmětu daně poplatníka a jsou odečítány z příjmů osob zaměstnavatelem správci daně. Protože jsou přímé daně více viditelné, jsou i více pocítovány. V Dánsku mezi přímé daně patří daně z příjmů a daně z majetku.

Mezi daně z příjmů patří

- osobní důchodová daň, které jsou součástí
  - státní daň, která je odváděna státu a je součástí systému již od roku 1903,
  - místní daň, odváděná municipalitám,
  - církevní daň pro 80 % obyvatelstva, kteří jsou členové Dánské národní církve,
  - příspěvek na zdravotní pojištění,

---

¹³ Zdroj: Skatterreform 2012.

- příspěvek na sociální zabezpečení,
- příspěvek na trh práce,
- příspěvek do penzijního fondu trhu práce.
- daň ze zisků korporací
  - zisky korporací jsou zdaněny pouze touto daní.

Mezi daně z majetku patří

- daň z hodnoty nemovitostí, která se odvádí jednou ročně,
- daň z nemovitostí, která je příjmem místních rozpočtů,
- dědická a darovací daň.

Viz schéma č. 4.1.

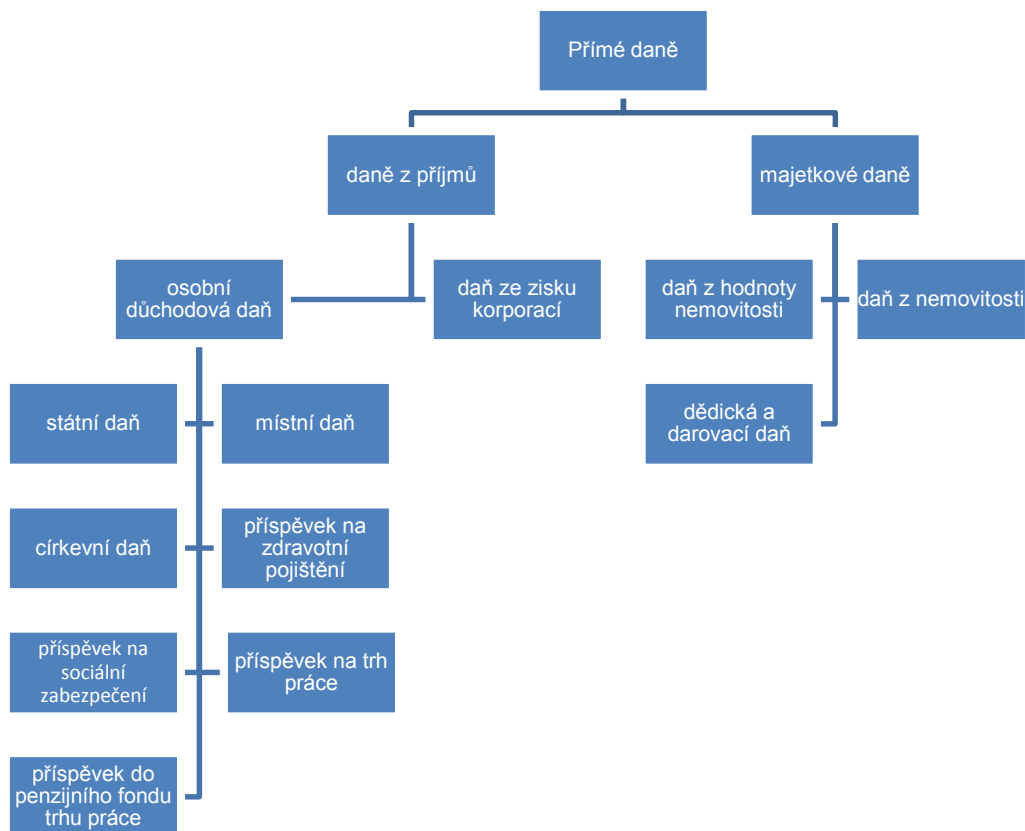

Schéma č. 4.1 Přímé daně v Dánsku¹⁴

¹⁴ Zdroj: Vlastní zpracování.

4.2.1 Osobní důchodová daň

Osobami povinnými k dani jsou osoby s bydlištěm na území Dánska, osoby žijící v Dánsku šest po sobě jdoucích měsíců zahrnujících i krátké pobyty v zahraničí a osoby zaměstnané na palubě lodi registrované v Dánsku. Studenti a turisté, kteří nepodnikají na území Dánska a kteří jsou rezidenty vlastní země podle zákona, se nestávají rezidenty v Dánsku, pokud jejich pobyt na území Dánska nepřesahuje 365 dnů v období 2 let.

Zdanitelné příjmy se dělí do čtyř kategorií a to osobní příjmy (příjmy z podnikání, dary- pokud nejsou předmětem daně darovací, penze, osobní příjmy skládající se z příjmů ze zaměstnání), kapitálové příjmy (zisky a ztráty z dluhopisů, úroky), příjmy z akcií (dividendy) a příjmy plynoucí z uplatňování CFC pravidel.

U dánského daňového systému v oblasti zdanění příjmů platí, že je progresivního charakteru neboli čím více poplatník vydělává, tím vyšší sazbou je příjem zdaňován. Celková daňová povinnost je rozdělena na šest dílčích základů daně v souvislosti na kategorii příjmů. Na osobní příjem do 449 100 DKK ve výši 6,83 %, 15 % osobní příjem nad 449 100 DKK, na příjmy z akcií do 49 200 DKK ve výši 27 %, 42 % na příjmy z akcií nad 49 200 DKK, příjmy z uplatňování CFC pravidel 25 % a příjmy z penze nad 369 400 DKK ve výši 6 %. Pro přehlednost viz tabulka č. 4.1.

Základ daně	Sazba daně
Osobní příjem do 449 100 DKK	6,83 %
Osobní příjem nad 449 100 DKK	15 %
Příjmy z akcií do 49 200 DKK	27 %
Příjmy z akcií nad 49 200 DKK	42 %
Příjmy z uplatňování CFC pravidel	25 %
Příjmy z penze nad 369 400 DKK	6 %

Tabulka č. 4.1 Sazby daně u osobní důchodové daně¹⁵

¹⁵ Zdroj: Vlastní zpracování.

Mezi obecné odpočty lze uplatnit

- 7,25 % pro zaměstnance a OSVČ v maximální výši však 23 800 DKK
- hypoteční a ostatní úroky
  - lze uplatnit 33,5 %,
  - pro jednotlivce pokud hodnota úroků přesáhne 50 000 DKK, se snižuje odpočet z 33,5 % na 25 %,
  - pro manžele pokud hodnota úroků přesáhne 100 000 DKK, se snižuje odpočet z 33,5 % na 25 %.
- dary nad 500 DKK v maximální výši 14 800 DKK
- služby pro domácnost jako jsou uklízení, hlídání dětí v maximální výši 15 000 DKK

Zdaňovacím obdobím je kalendářní rok a daňové přiznání se podává do 1. května. U příjmů plynoucích z podnikání je to do 1. července. Daňový systém neobsahuje žádné slevy na dítě ani na vyživované osoby.

Osobní důchodová daň zahrnuje několik daní, kterými jsou:

Státní daň je závislá pouze na příjmu a sazby jsou stejné bez ohledu na to, kde v dané zemi člověk žije. Státní daň se dělí na nižší sazbu daně ve výši 6,83 % a vyšší sazbu daně ve výši 15 %. Vyšší sazba daně je uplatňována pouze pokud osobní příjem přesahuje 488 152 DKK před odečtením příspěvků na trh práce. Z toho vyplývá, že pokud příjem nepřesáhne 488 152 DKK před odečtením příspěvků na trh práce, je osobní příjem zdaňován nižší sazbou.

Místní daň je placena do rozpočtu obcí pouze ze zdanitelných příjmů, tedy osobních příjmů a kapitálových příjmů, avšak obojí bez snížení obecnými odpočty. Výše sazby této daně závisí na dané obci. Tato daň se pohybuje mezi 22,5 % a 27,8 %. Průměrná sazba je 24,9 % a společně s příspěvkem na zdravotní pojištění tedy činí 29,9 %.

Církevní daň se užívá pouze u členů Dánské národní církve a je ukládána společně s národní a místní daní. Vypočítá se ze zdanitelných příjmů procentně a liší se místně. Pohybuje se však mezi 0,43 % a 1,45 %. Průměrná výše je 0,71 %.

Příspěvek na zdravotní pojištění je stanoven procentní sazbou přesněji 5 % z hrubé mzdy a plyne do místního rozpočtu, kde jsou z něj hrazeny zdravotní služby místních občanů.

Příspěvek na sociální zabezpečení jsou splatné zaměstnanci a osobami samostatně výdělečně činnými ve výši 8 %.

Příspěvek na trh práce platí všichni, kdo mají zaměstnání. Tento příspěvek činí 8 % z osobního příjmu a odečítá jej zaměstnavatel ze mzdy. Příspěvek pokrývá státní výdaje na trh práce, kterými jsou například dávky v případě nezaměstnanosti, nemoci, mateřství atd.

Příspěvek do penzijního fondu na trhu práce platí každý, kdo v Dánsku pracuje. Odečítá se z platu před výpočtem daně z příjmů. Třetinu částky platí každý sám a dvě třetiny jsou placeny zaměstnavatelem.

4.2.2 Daň ze zisku korporací

Mezi osoby podléhající dani patří veřejné a soukromé společnosti založené v Dánsku, rezidentní korporace založené na omezeném ručení, u kterých je zisk rozdělen podle výše vkladu společníků, pojistné asociace, hypoteční instituce, investiční fondy vydávající obchodovatelné cenné papíry, nadace, jiné rezidentní subjekty, jakými jsou asociace, které pomáhají vykonávat podnikatelskou činnost.

Jako rezidenti mají výše uvedené kategorie subjektů neomezenou daňovou povinnost. U daňových nerezidentů podobného typu podléhají dani pouze určité příjmy ze zdrojů na území Dánska. Rezidentem je právnická osoba za podmínek, že byla založena v Dánsku nebo pokud místo jejího vedení je na území Dánska. Rozhodujícím pro místo vedení je místo dennodenního vedení společnosti.

Rezidentní společnosti nezdaňují výnosy ze zahraničního nemovitého majetku a příjmů od zahraničních provozoven. Po celém světě platí daňová povinnost pro všechny ostatní druhy příjmů rezidentních společností, jakými jsou dividendy, úroky a licenční poplatky. Příjmy a kapitálové zisky jsou spojeny a zdaňují se stejnou sazbou.

Sazba daně ze zisku korporací činí 24,5 %. V následujících letech se očekává snížení této sazby a to v roce 2015 na 23,5 % a v roce 2016 na 22 %.

Od zdanitelného příjmu lze odpočítat výdaje vynaložené na dosažení, zajištění a udržení příjmů, které umožňují zahrnout jednou za 5 let výdaje pro rozšíření podnikání a náklady na výzkum a vývoj trhu. Dále je možné odečíst licenční poplatky placené v nezávislosti na délce, dary do některých schválených dobročinných rezidentních organizací a do veřejně prospěšných organizací ve výši až 14 800 DKK za rok.

Zdaňovacím obdobím je daňový rok. Daňový rok je shodný s kalendářním rokem, ale společnost se může rozhodnout pro jiný daňový rok, který je odlišný od kalendářního. Daňové přiznání musí být podáno v době kratší 6 měsíců po konci daňového roku. Pokud však končí v období mezi 1. únorem a 31. březnem, musí být daňové přiznání podáno do 1. srpna téhož roku.

4.2.3 Daň z hodnoty nemovitostí

Poplatníky této daně jsou vlastníci nemovitostí. Tato daň platí i pro zahraniční nemovitosti, které jsou ve vlastnictví jednotlivců žijících v Dánsku a na nemovitosti v Dánsku ve vlastnictví fyzických osob žijících v zahraničí.

Hodnota nemovitostí je stanovena pro soukromé vlastnictví v lichých letech a pro obchodní nemovitosti v letech sudých a to z důvodu změn na trhu nemovitostí a tržních cen.

Výše daně je zahrnuta v celkové daňové povinnosti během roku. Sazba daně je dána 1 % ze zdanitelné hodnoty do 3 040 000 DKK a 3 % pro vyšší hodnotu. Tato daň je příjmem do státního rozpočtu.

4.2.4 Daň z nemovitostí

Daň z nemovitostí je příjmem do místních rozpočtů. Vlastníci nemovitostí a pozemků musí platit daň dané obci. Tato daň se liší v závislosti na každé obci.

Stanovuje se a vybírá přímo pro jednotlivé obce a její výše se pohybuje mezi 1,6 % a 3,4 %. U nemovitostí se také neplatí daň z převodu nemovitosti, ale tzv. registrační daň, která je ve výši 1 660 DKK plus 6 % z částky převodu.

4.2.5 Daň dědická a darovací

Pokud má zesnulý bydliště v Dánsku v čase jeho smrti, je daň splatná v Dánsku. Stanovení sazby daně záleží na příbuzenském vztahu mezi zůstavitelem a dědicem.

V případě úmrtí převod majetku podléhá dvojímu zdanění. Nejprve je uvalena daň na čistou hodnotu majetku zesnulého ve výši 15 % po odečtení nezdanitelné části daně ve výši 268 900 DKK. Od této daně je osvobozen pouze manžel nebo manželka. Samostatná daň dědická v případě přechodu majetku na jinou osobu než na osobu blízkou činí 25 %. Za blízké osoby se považují děti i nevlastní děti a jejich potomci, manželé dětí i dětí nevlastních a rodiče. Všechny ostatní kategorie podléhají obojímu zdanění. Maximální výše daňového zatížení nepřesahuje 36,25 %.

Základní sazba daně darovací je ve výši 36,25 %. Avšak u darů dětem i nevlastním dětem a jejich potomkům, manželům zemřelých dětí vlastních i nevlastních a rodičům jsou zdaňováni sazbou 15 % z částky přesahující 59 700 DKK. Dary nevlastním rodičům a nevlastním prarodičům jsou zdaňovány sazbou 36,25 % z částky přesahující 59 800 DKK. Dary rodičům dětí vlastních i nevlastních jsou zdaňovány sazbou 15 %, pokud částka přesahuje 20 900 DKK.

4.3 Nepřímé daně

Nepřímými daněmi jsou daně, které jsou placeny za zboží a služby, které jsou nakupovány. Jsou součástí ceny a plynou do státního rozpočtu. Odpovědnost za odvádění těchto daní mají prodávající.

Mezi nepřímé daně patří DPH, zelené daně, spotřební daně, registrační daň pro vozidla a cla. Podrobně jsou zachyceny v následujícím schématu č. 4.2.

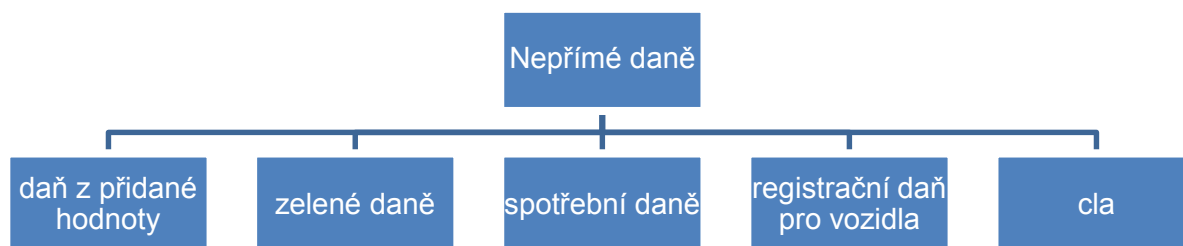

Schéma č. 4.2 Nepřímé daně v Dánsku¹⁶

4.3.1 Daň z přidané hodnoty

V Dánsku je DPH vybírána na dovoz zboží a služeb za úplaty na území Dánska, pořízení zboží z jiných členských států Evropské unie, když prodávající je registrovaný k DPH a kupující je osobou povinnou k dani a na dovoz z míst mimo Evropskou unii.

Osobami povinnými k této dani jsou jednotlivci a podniky, které provozují podnikání a dosáhli zákonného registračního limitu 50 000 DKK. Od roku 2014 existují zvláštní pravidla, například prodloužena lhůta pro podání přiznání k DPH a úhradu DPH pro malé podniky. Malými podniky se rozumí podniky s ročním obrátem mezi 1 000 000 DKK a 5 000 000 DKK.

Osvobozeny jsou především činnosti prováděné charitativními organizacemi. Dále se DPH nevztahuje například na prodej a pronájem nemovitostí, dodávky plynu, vody, elektřiny a topení, výhry v loteriích, zdravotnickou péči, sociální služby a školné. Dokonce u novin a exportu je nulová hodnota DPH.

Pro dodávky zboží a služeb v Dánsku a pořízení zboží z jiných členských států Evropské unie je základem daně protiplnění za dodávku bez DPH. Základ daně zahrnuje cla a spotřební daně uvalené na dřívější úrovni dodávky nebo na dovoz, náklady na balení, přepravu, pojištění, provizi zprostředkovatele, finanční náklady atd. Sazba DPH je stanovena jednotnou sazbou 25 %.

¹⁶ Zdroj: Vlastní zpracování.

4.3.2 Zelené daně

Zelené daně jsou daně, které jsou placeny za využívání zdrojů společnosti. Benzín, nafta, energie, voda a odpad jsou příklady zdrojů, na něž se zelené daně vztahují. Hrazení zelených daní souvisí především s šetřením přírodních zdrojů, které jsou vyčerpateľné, a jejich nadměrná spotřeba by pak vedla k jejich nedostatku. Smyslem těchto daní je tedy omezování spotřeby energií domácností i společností a tím šetření životního prostředí. Tento postoj zaujímá nejen Dánsko, ale i ostatní Skandinávské země, které uplatňují politiku přátelského postoje k životnímu prostředí, z čehož vyplývá oblíbenost těchto daní a jejich pevné zařazení v dánském daňovém systému.

Sazba těchto daní se odvíjí od spotřebovaného množství konečným spotřebitelem v případě čerpání vody a energií, obsahem látek u odpadu a v případě benzínu a nafty v závislosti na množství oxidu uhličitého.

4.3.3 Spotřební daně

Spotřební daně jsou vybírány z dovozu, výroby nebo prodeje určitého zboží. Jsou zahrnuty v ceně, tudíž se zákazník o platbu těchto daní nemusí starat. Vztahují se na alkoholické nápoje, baterie, čokoládu a sladkosti, cigarety, tabák ke kouření, čaj, kávu a automobily.

Dánský sortiment produktů, které podléhají spotřební dani, je mnohem širší než v ostatních zemích EU. Cílem těchto daní je především motivace spotřebitele k omezení spotřeby nezdravých produktů a produktů negativně ovlivňujících životní prostředí.

4.3.4 Registrační daň pro vozidla

Registrační daň pro vozidla patří, spolu s dalšími položkami spojenými se zdaněním vozidel, k nejvyšším v Evropě. Je uvalena na všechna vozidla, motocykly, dodávkové a nákladní automobily, taxíky, autobusy a ostatní motorová vozidla. Není však uvalena na jízdní kola.

Při registraci vozidla do dánské státní poznávací značky, musí vlastník zaplatit registrační daň. Každé vozidlo musí být registrováno do 14 dnů a daň musí být zaplacená na dovážené automobily nové i použité. Je však placena pouze jedenkrát za celou dobu životnosti motorového vozidla a to platí i při změně majitele vozidla.

Registrační daň nelze vypočítat z kupní ceny vozu, nebo z toho, co prodejce vozu zaplatí za auto, ale ze zdanitelné hodnoty vozu, která je stanovena daňovou správou. Má-li vlastník bydliště v Dánsku, nesmí používat vozidlo, které je registrováno v cizí zemi.

Vlastník vozidla musí platit roční daně a poplatky (spotřební daň nebo zelenou vlastnickou daň), pokud je vozidlo registrováno v Dánsku. Daně a cla závisí na vozidle a mimo jiné také na jeho použití.

K registraci motorového vozidla v Dánsku, musí být uzavřeno nejprve pojištění odpovědnosti za škodu.

Registrační daň tvoří z pravidla 50 – 60 % z tržní ceny. Sazba této daně je vypočtena, jako **105 %** z částky 79 000 DKK a **180 %** z částky převyšující 79 000 DKK. Částka zde představuje hodnotu daného vozu.

4.3.5 Cla

Na zboží, které pochází z členských států Evropské unie, je ukládáno nulové clo. Cla jsou uložena na dovoz ze zemí mimo Evropskou unii na dánské celní území na základě společného celního sazebníku EU. Clo musí být přiznáno a zapláceno při příjezdu do Dánska na letišti nebo hraničním přechodu. Záleží také na tom, co je do dané země dovezeno a kolik dané zboží stálo.

4.4 Dílčí shrnutí

Text této kapitoly byl věnován daňovému systému Dánska a slouží jako teoretické východisko pro aplikační část bakalářské práce. Tato kapitola obsahuje vývoj a základní rozdělení daní na daně přímé a nepřímé s následným podrobnějším popsáním jednotlivých daní v daňovém systému Dánska.

5 KOMPARACE A ZHODNOCENÍ DAŇOVÝCH SYSTÉMŮ ČESKÉ REPUBLIKY A DÁNSKA

Tato kapitola se zabývá komparací a následným zhodnocením daňových systémů v České republice a Dánsku. Tato komparace bude provedena pomocí ukazatelů, kterými jsou daňová kvóta a daňové výnosy v daných státech.

5.1 Daňová kvóta

Daňová kvóta je makroekonomickým ukazatelem, který udává celkovou úroveň daňového zatížení v zemi, a je vhodnou metodou pro mezinárodní srovnání zemí. Představuje podíl daní na hrubém domácím produktu a je rozlišována na jednoduchou a složenou.

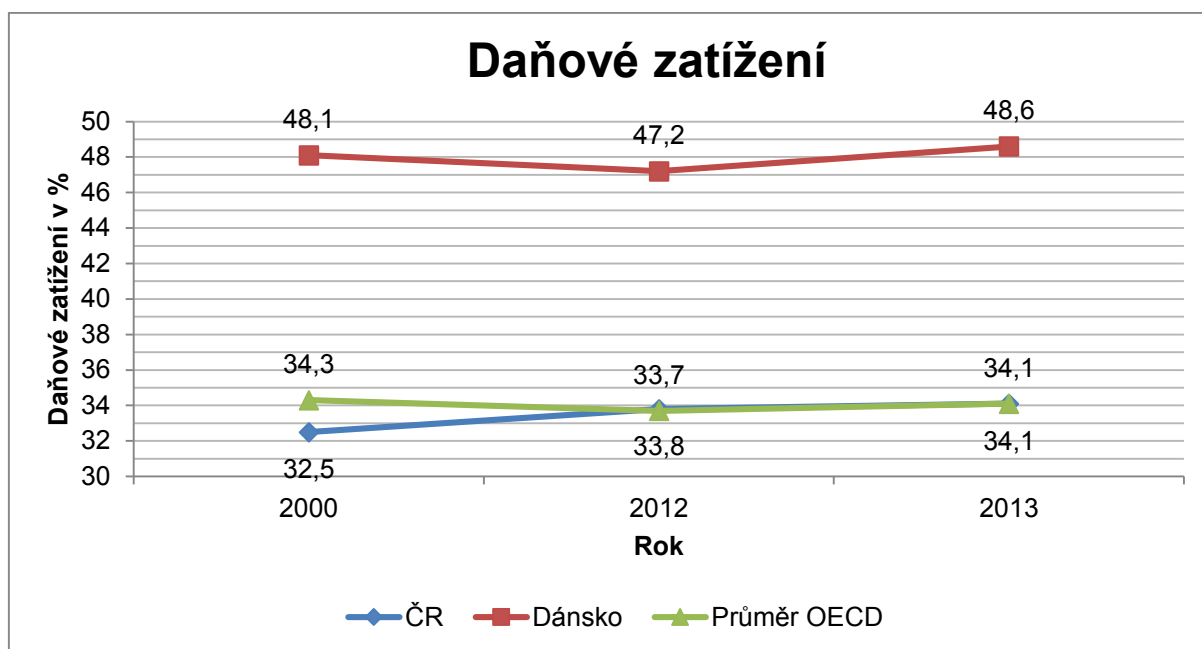
- Jednoduchá daňová kvóta představuje podíl z výnosů daní na hrubém domácím produktu
- Složená daňová kvóta představuje podíl nejen z výnosů daní, ale i z pojistného na sociální a zdravotní zabezpečení na hrubém domácím produktu

Údaje o dané výši daňové kvóty jsou pravidelně analyzovány Organizací pro ekonomickou spolupráci a rozvoj, podle kterých se daně dělí na:

- daně z příjmů a zisků,
- daně z nemovitostí,
- daně ze zboží a služeb,
- příspěvky na sociální zabezpečení,
- ostatní daně.

Toto třídění se provádí zejména pro jednodušší porovnání zemí mezi sebou, avšak ne všechny daně se v jednotlivých daňových systémech objevují. V některých případech mohou být uvedeny i v jiných skupinách.

Na následujícím grafu č. 5.1 je zobrazeno daňové zatížení v průběhu let 2000, 2012 a 2013 v České republice a v Dánsku a průměrná výše daňového zatížení podle OECD. Česká republika patří mezi země s průměrnou výší daňového zatížení (34,1 %), což se ovšem nedá napsat u Dánska. Dánsko představuje zemi s nejvyšším daňovým zatížením (48,6 %).

Graf č. 5.1 Daňové zatížení¹⁷

Daňové zatížení v České republice vzrostlo v roce 2013 o 0,3 procentního bodu z 33,8 % na 34,1 %. Od roku 2000 do 2013 se daňové zatížení zvýšilo z 32,5 % na 34,1 %.

Daňové zatížení v Dánsku vzrostlo o 1,4 procentního bodu z 47,2 % na 48,6 %, kdy tento nárůst činil čtvrtý nejvyšší nárůst za rok 2013. Od roku 2000 do 2013 se daňové zatížení zvýšilo z 48,1 % na 48,6 %.

5.2 Struktury daní a daňové výnosy v daných státech

Dále bude srovnání provedeno pomocí daňových struktur daných zemí a pro přehlednější komparaci výnosů z daní byly vytvořeny následující grafy, které jsou doplněny o komentář.

5.2.1 Daňové struktury

Konstrukční prvky daně v obou státech jsou podobné a totéž platí i pro daňové struktury především z důvodu členství obou zemí v Evropské unii, která daně harmonizuje a snaží se o co jejich nejvyšší sladění. Taktéž konstrukce daňových systémů je v obou státech shodná.

¹⁷ Zdroj: Vlastní zpracování podle OECD Revenue Statistics 2014.

Daně jsou rozděleny na přímé a nepřímé a obě země pracují s daněmi z příjmů osob i korporací, DPH i daněmi ze spotřeby. Hlavní rozdíl v daních je v existenci několika daní ze spotřeby, které nejsou v českém daňovém systému zachyceny. Mezi tyto daně patří například daně z čokolády a sladkostí. V dánském daňovém systému se také vyskytuje daň z hodnoty nemovitosti, která v českém daňovém systému není. Dále v daňovém systému Dánska má i své místo daň dědická a darovací, která je v České republice od roku 2014 zrušena a nyní je součástí daní z příjmů.

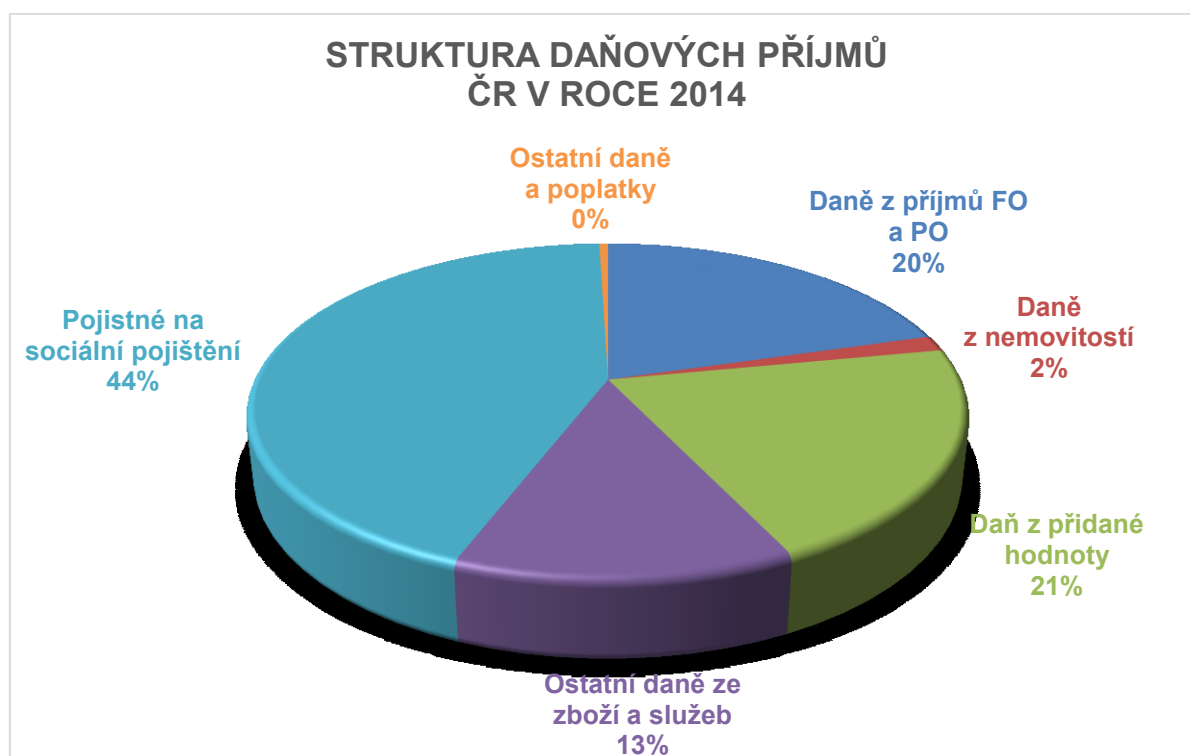
5.2.2 Výnosy z daní

Platba daní je zákonem stanovenou povinností. V České republice jsou tyto výnosy odváděny do veřejných rozpočtů, kterými jsou rozpočty státu, obcí a krajů. Určení daní, do kterých rozpočtů připadají, je vázáno zákonem.

V Dánsku je platba daní také zákonem stanovenou povinností. Výnosy však neplynou pouze do veřejných rozpočtů. Výjimkou jsou daně placené církví a municipalitám, jejichž výnos patří mezi příjem municipalit.

5.2.3 Komparace daňových příjmů

Mezi daňové příjmy jsou zde zahrnuty daně z příjmů a zisků, z nemovitostí, daně ze zboží a služeb a pojistné na sociální zabezpečení.

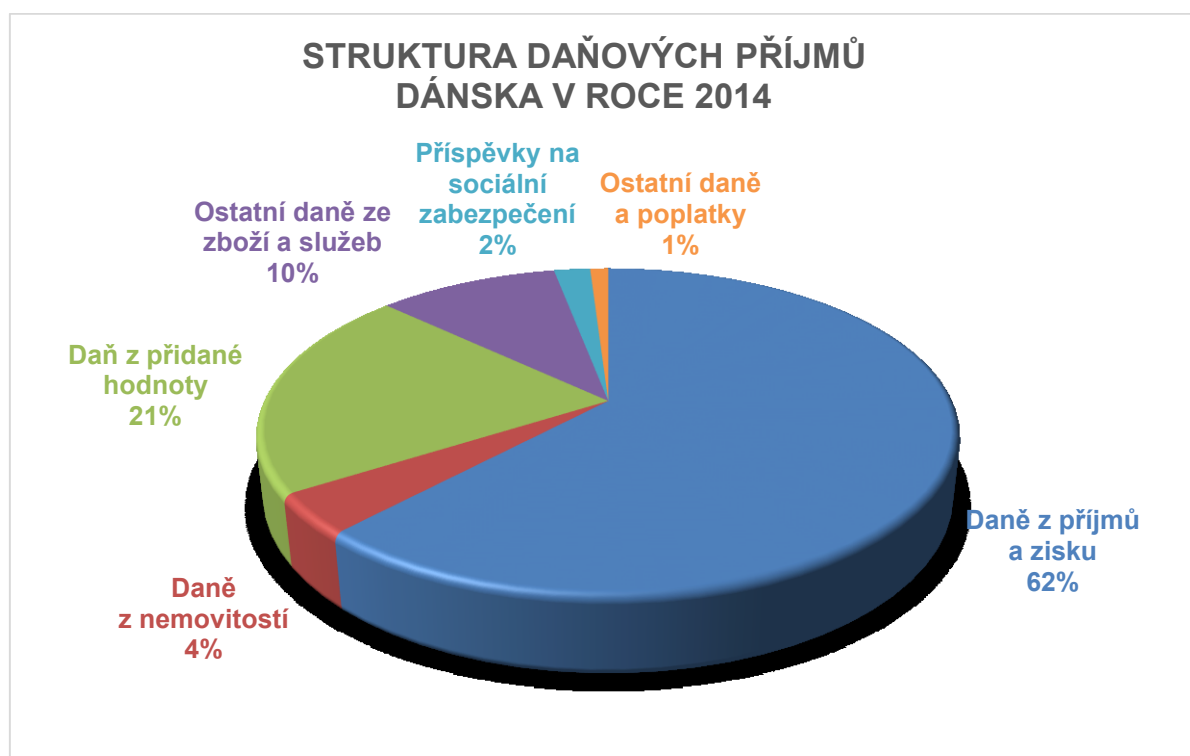
Graf č. 5.2 Struktura daňových příjmů ČR v roce 2014¹⁸

Z grafu č. 5.2 vyplývá, že nejvyšší podíl na daňových příjmech v České republice má pojistné na sociální zabezpečení a to ve výši 44 %. Druhou nejvyšší položkou je DPH tvořící 21 % z celkových daňových příjmů a s pouze procentním rozdílem se za DPH nachází daně z příjmů. Pojistné na sociální zabezpečení je v České republice tradičně vyšší položkou. Jedno procento v grafu je představováno výší 13 674,08 miliónů CZK.

Oproti předcházejícímu roku 2013, viz příloha č. 3, nedošlo k zásadním rozdílům v příjmech z daní. Veškeré příjmy se změnily maximálně o jeden procentní bod nebo zůstaly stejné jako v roce předcházejícím. Ke změně došlo pouze u dvou položek. U daní z příjmů nastalo snížení o jedno procento a pojistné na sociální zabezpečení se zvýšilo o jeden procentní bod. Zbylé daně zůstaly tedy ve stejné výši.

¹⁸ Zdroj: Vlastní zpracování podle OECD Revenue Statistics 2014.

Dánsko

Graf č. 5.3 Struktura daňových příjmů Dánska v roce 2014¹⁹

Z grafu č. 5.3 vyplývá, že nejvyšší podíl na daňových příjmech v Dánsku tvoří daně z příjmů a zisků. Nejvyšší podíl má především osobní důchodová daň, která představuje nejvyšší daňové příjmy do rozpočtů v Dánsku. Celkově daně z příjmů a zisků v roce 2014 tvořily 62 %. V Dánsku to není nijak překvapivé, neboť mzdy jsou zde vysoce zatíženy. Dánové odvedou více než 50 % ze svého výdělku na daních v podobě osobní důchodové daně. DPH patří mezi druhou nejvyšší položku ve struktuře daňových příjmů a to s výší 21 %. Jedno procento v grafu je představováno výší 8 788,36 miliónů DKK v přepočtu tedy 32 429,05 miliónů CZK (1 DKK = 3,69 Kč²⁰).

Oproti roku 2013, viz příloha č. 4, také nedošlo k zásadním rozdílům v příjmech z daní. Veškeré příjmy se změnily maximálně o jeden až dva procentní body nebo zůstaly stejné jako v roce předcházejícím. Ke změně došlo u daní z příjmů a zisků a u daní ze zboží a služeb, které se zvýšily každé po jednom procentním

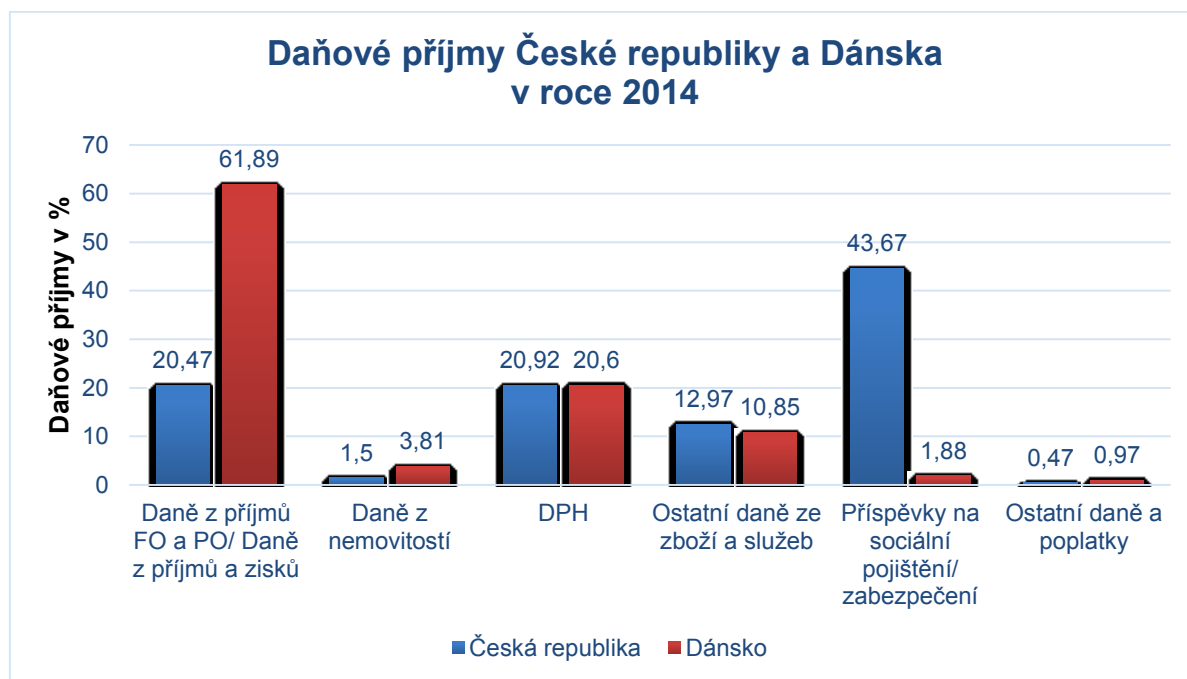
¹⁹ Zdroj: Vlastní zpracování podle OECD Revenue Statistics 2014.

²⁰ Kurz ČNB ke dni 21. 3. 2015.

bodů. Ke snížení došlo u ostatních daní a to z 3 % na 1 %. Zbylé daně zůstaly tedy ve stejné výši.

Komparace obou zemí

a) Daňové příjmy České republiky a Dánska

Graf č. 5.4 Daňové příjmy České republiky a Dánska²¹

Graf č. 5.4 zobrazuje procentuálně daňové příjmy obou zemí za rok 2014. Nejvyšší část daňových příjmů v České republice ale tvoří pojistné na sociální zabezpečení. Tato situace je posilována ve změnách v daňových zákonech v České republice. U Dánska jsou nejvyšší položkou daně z příjmů a zisků.

Celková výše daňových příjmů v České republice činila 1 367 408 miliónů CZK. V Dánsku tyto příjmy tvořily 878 836 miliónů DKK, v přepočtu tedy 3 242 905 miliónů CZK (1 DKK = 3,69 Kč²²).

V roce 2013, viz příloha č. 5, činilo hlavní část daňových příjmů v České republice stejně jako v roce následujícím pojistné na sociální zabezpečení a to ve výši 43,28 %. Došlo tedy pouze k mírnému nárůstu o necelý 0,4 procentní bod. V Dánsku příspěvek na sociální zabezpečení činí pouze nepatrnou část oproti

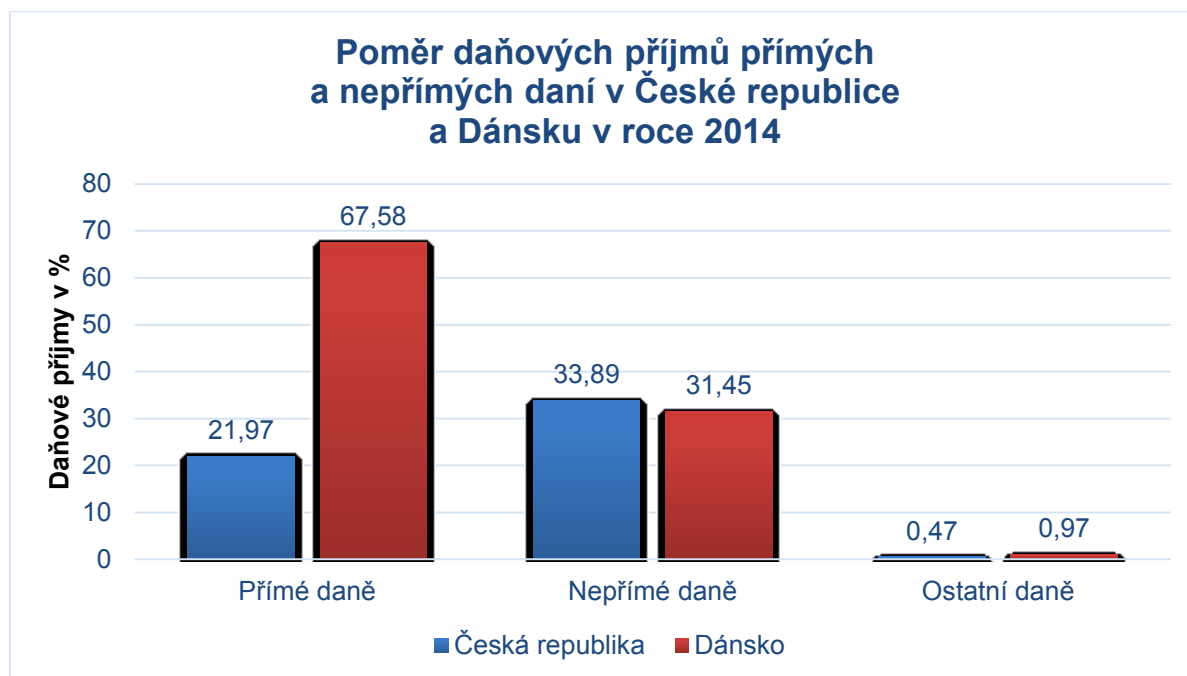
²¹ Zdroj: Vlastní zpracování podle OECD Revenue Statistics 2014.

²² Kurz ČNB ke dni 21. 3. 2015.

České republice a je započten do daní přímých. Nárůst v následujícím roce byl tedy o něco málo vyšší než jeden procentní bod.

b) Poměr daňových příjmů přímých a nepřímých daní

Graf č. 5.5 Poměr daňových příjmů přímých a nepřímých daní v České republice a Dánsku v roce 2014²³

Z výše uvedeného grafu č. 5.5, který zobrazuje procentuálně poměr daňových příjmů přímých a nepřímých daní obou zemí za rok 2014, je zjevné, že v České republice postupně klesá význam přímých daní a daňové břemeno se přesouvá na daně nepřímé (33,89 %). Rozdíl však mezi těmito daněmi není až tak velký. To ovšem neplatí u Dánska, pro které jsou nejdůležitějším zdrojem daňových příjmů především daně přímé ve výši 67,58 %. Méně než poloviční roli v Dánsku hrají i daně nepřímé, které tvořily více než 31 % celkových daňových příjmů v roce 2014.

V roce 2013, viz příloha č. 6, byla výše nepřímých daní oproti roku následujícímu vyšší o necelé půl procento (34,28 %). Avšak v tomto roce je také zjevná snaha o přesun daňové zátěže především na daně nepřímé. Daňové příjmy z přímých daní zůstaly v podstatě ve stejné výši a změnily se pouze o 0,04 procentního bodu. V Dánsku tvořily daně přímé opět hlavní část daňových příjmů a to ve výši 66,45 %. Je tedy zjevné, že oproti roku následujícímu byly

²³ Zdroj: Vlastní zpracování podle OECD Revenue Statistics 2014.

o 1,13 procentního bodu nižší. Totéž platilo u daní přímých, které v roce 2013 tvořily 30,63 %, tedy byly nižší oproti roku následujícímu o 0,82 %.

Celkově tedy v případě České republiky daňové příjmy z přímých a nepřímých daní klesají a navyšují se především příjmy ze sociálního pojištění. V Dánsku však příjmy z přímých i nepřímých daní stále rostou.

5.2.4 Zhodnocení komparace systémů

Pomocí výše uvedených grafů bylo provedeno srovnání daňových systémů České republiky a Dánska. Výsledky poukazují na podobnou konstrukci daňových soustav, které se však liší v několika položkách. Mezi základní rozdíly lze zahrnout sazby daní, které se v České republice a Dánsku jen málokdy sobě přibližují a to pouze jen u daní z nemovitostí. Rozdíl sazeb u ostatních daní je opravdu patrný.

Mezi hlavní rozdíly u obou daňových systémů patří především:

Daň z příjmů fyzických osob/ Osobní důchodová daň

- V České republice je jednotná sazba daně z příjmů FO, v Dánsku je progresivní sazba u osobní důchodové daně
- Sazba daně v Dánsku je závislá i na místě bydliště FO a to v případě místní a církevní daně
- V Dánsku není žádné daňové zvýhodnění na dítě ani vyživovanou osobu

Daň z příjmů právnických osob/ Daň ze zisků korporací

- V Dánsku nejsou žádné slevy na dani pro korporace

Daň z nemovitostí

- V České republice je stanovena v závislosti na výměře pozemku, v Dánsku záleží na tržní hodnotě pozemku

Daň z přidané hodnoty

- V České republice existuje základní a snížená sazba daně v závislosti na druhu zboží nebo služeb, v Dánsku je pouze jednotná základní sazba daně na všechno

Ostatní daně se liší v mnoha ohledech nebo není možné srovnání z důvodu existence daní pouze v jednom daňovém systému (v ČR např. daň z nabytí nemovitých věcí a v Dánsku daň dědická a darovací, zelené daně atd.).

V České republice je daňový systém v komparaci s dánským daňovým systémem podstatně jednodušší. Existuje mnohem méně daní, sazby daní jsou nižší a ve většině případů jednotné. Stanovení výše daně a daňové povinnosti není až tolik komplikované.

Dánský daňový systém je mnohem složitější a patří k nejsložitějším v Evropě. Obsahuje odvod několika jednotných daní v případě určitých daní a je těžké se v něm orientovat. I přes složitost daňového systému patří Dánsko mezi země s nejvyšší úrovní života.

5.3 Dílčí shrnutí

Text této kapitoly byl věnován komparaci a zhodnocení daňových systémů České republiky a Dánska. Slouží jako aplikační část bakalářské práce. Tato kapitola obsahuje komparaci pomocí daňové kvóty, struktury daní a daňových výnosů daných států.

6 ZÁVĚR

Tato práce obsahovala teoretická východiska k problematice daňového zatížení v České republice a Dánsku. Šlo především o základní objasnění daňových systémů a následnou komparaci obou zemí. Zároveň byla snaha o poukázání hlavních rozdílů a to pomocí komparace daňových systémů, daňových příjmů nebo jednotlivých daní. Výsledkem komparace byla identifikace rozdílů v daňovém zatížení ve vybraných státech.

Bakalářská práce byla rozdělena na několik tematických celků. V teoretické části byly nejprve popsány základní prvky vyskytující se v souvislosti s daněmi, kterými byly definice a vlastnosti daní, funkce daní a konstrukční prvky. V třetí a čtvrté kapitole byl úvod věnován základním informacím o daňovém systému a jeho vývoji v několika letech. Dále v obou kapitolách bylo vždy schéma, které zobrazovalo přehledné rozčlenění daňových soustav. V následující části byly kapitoly zaměřeny již na popis jednotlivých daní. U kapitol bylo možné najít informace o poplatníkovi, co je předmětem daně, které části daně jsou osvobozeny, jak se stanovuje základ daně atd.

Pátá kapitola, tedy aplikační část bakalářské práce, byla věnována samotné komparaci daňových systémů. Na začátku této kapitoly byla provedena komparace pomocí daňové kvóty a daňových výnosů pro jednotlivé státy. Dále v této kapitole bylo provedeno i srovnání struktur jednotlivých daní. Tato komparace byla provedena pomocí teoretické části bakalářské práce a údajů dostupných na OECD. Po provedení komparace obou systémů následovalo vyhodnocení výše zjištěných údajů. Ze zhodnocení vyplynulo, že oba systémy mají podobnou konstrukci daňových soustav, které však obsahují odlišnosti. Mezi ty základní byly zahrnuty hlavně sazby daní, které se v České republice a Dánsku jen málokdy přibližují. Podobnost nastala pouze u jedné daně a to u daně z nemovitostí, jinak jsou sazby od sebe velmi odlišné.

Závěrem je nutno konstatovat, že i když Dánsko má vyšší daňovou zátěž, má vyšší životní úroveň. Dánsko klade jednoznačně vyšší důraz na daně přímé a má menší objem výjimek v daňových povinnostech. V České republice je to však naopak. Důraz je kladen především na daně nepřímé. V obou státech ovšem panuje s daňovým systémem určitá nespokojenost, která je zjevná ze stálých zavádění

daňových reforem obou států, které pracují na změnách ve vlastních daňových systémech.

Z provedené komparace vyplynulo, že oba systémy se vyznačují nějakými nedostatky a že dokonalý daňový systém neexistuje.

Práce může být využitelná pro seznámení se základními prvky daňových soustav v České republice a Dánsku, jejich rozdělením a zjištěním jednotlivých odlišností v daňových systémech.

Seznam použité literatury

Odborné knihy:

KUBÁTOVÁ Květa. *Daňová teorie a politika*. 5. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2010. 275 s. ISBN 978-80-7357-574-8.

LÁCHOVÁ Lenka. *Daňové systémy v globálním světě*. Praha: ASPI, 2007. 272 s. ISBN 978-80-7357-320-1.

MARKOVÁ, Hana. *Daňové zákony 2014 - Úplná znění platná k 1. 1. 2014*. 23. vyd. Praha: Grada, 2014. 272 s. ISBN 978-80-247-5171-9.

SCHELLEKENS Marnix. *European Tax Handbook 2014*. Amsterdam IBFD, 2014. 1026 s. ISBN 978-90-8722-241-3.

ŠIROKÝ Jan. *Daně v Evropské unii*. 6. vyd. Praha: Linde, 2013. 392 s. ISBN 978-80-7201-925-0.

VANČUROVÁ, Alena a Lenka LÁCHOVÁ. *Daňový systém ČR 2014*. 12. vyd. Praha: 1. VOX, 2014. 392 s. ISBN 978-80-87480-23-6.

Internetové zdroje:

OECD. *Tax – Social security contributions* [online]. [cit. 2015-03-19]. Dostupné z: <https://data.oecd.org/tax/social-security-contributions.htm#indicator-chart>

OECD. *Tax – Tax on corporate profits* [online]. [cit. 2015-03-19]. Dostupné z: <https://data.oecd.org/tax/tax-on-corporate-profits.htm#indicator-chart>

OECD. *Tax – Tax on goods and services* [online]. [cit. 2015-03-19]. Dostupné z: <https://data.oecd.org/tax/tax-on-goods-and-services.htm#indicator-chart>

OECD. *Tax – Tax on personal income* [online]. [cit. 2015-03-19]. Dostupné z: <https://data.oecd.org/tax/tax-on-personal-income.htm#indicator-chart>

OECD. *Tax – Tax on property* [online]. [cit. 2015-03-19]. Dostupné z: <https://data.oecd.org/tax/tax-on-property.htm#indicator-chart>

OECD. *Revenue Statistics 2014 – Czech Republic* [online]. [cit. 2015-03-18].

Dostupné z: <http://www.oecd.org/ctp/consumption/revenue-statistics-and-consumption-tax-trends-2014-czech-republic.pdf>

OECD. *Revenue Statistics 2014 – Denmark* [online]. [cit. 2015-03-18]. Dostupné z: <http://www.oecd.org/ctp/consumption/revenue-statistics-and-consumption-tax-trends-2014-denmark.pdf>

SKAT. Businesses: *Reporting periods and deadlines* [online]. [cit. 2015-02-26]. Dostupné

z: <http://www.skat.dk/SKAT.aspx?old=1966487&vld=205204>

SKAT. *Individuals: Different types of tax* [online]. [cit. 2015-02-23]. Dostupné z: <http://www.skat.dk/SKAT.aspx?old=2082563&vld=0>

SKAT. Individuals: *Registration tax* [online]. [cit. 2015-03-26]. Dostupné z: <http://www.skat.dk/SKAT.aspx?old=134405>

SKAT. *Individuals: Tax rates* [online]. [cit. 2015-02-25]. Dostupné z: <http://www.skat.dk/SKAT.aspx?old=79885&vld=0>

SKAT. *Individuals: Taxation in Denmark* [online]. [cit. 2015-02-23]. Dostupné z: <http://www.skat.dk/skat.aspx?old=2068705&vld=0>

SKAT. Individuals: *Taxes and liability insurance* [online]. [cit. 2015-02-26]. Dostupné z: <http://www.skat.dk/SKAT.aspx?old=1809777&vld=205583>

SKAT. *Individuals: Various taxes* [online]. [cit. 2015-02-25]. Dostupné z: <http://skat.dk/getFile.aspx?ld=121617>

SKATTEMINISTERIET. *Danish Income Tax Rates 2011-2014* [online]. [cit. 2015-02-26]. Dostupné z: <http://www.skm.dk/english/facts-and-figures/danish-income-tax-rates-2011-2014/>

SKATTEMINISTERIET. *Skattereform 2012* [online]. [cit. 2015-02-17]. Dostupné z: <http://www.skm.dk/aktuelt/temaer/skattereform-2012/>

VANČUROVÁ Alena. *Daňové reformy ČR* [online]. [cit. 2015-02-03]. Dostupné z: http://kvf.vse.cz/storage/1218123709_sb_vancurova.pdf

Seznam zkratk

CZK	Česká koruna
ČNB	Česká národní banka
ČR	Česká republika
DKK	Dánská koruna
DPH	Daň z přidané hodnoty
FO	Fyzická osoba
OECD	Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj
OSVČ	Osoba samostatně výdělečně činná
PO	Právnícká osoba
ZD	Základ daně
ZODP	Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů
ZTP/P	Zvlášť tělesně postižený s průvodcem

Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce

Prohlašuji, že

- jsem byla seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, bakalářskou práci užít (§ 35 odst. 3);
- souhlasím s tím, že bakalářská práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího bakalářské práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o bakalářské práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo, bakalářskou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 07. 05. 2015

Jana Rozsypálková

Seznam příloh

Příloha č. 1	Slevy na dani u fyzických osob
Příloha č. 2	Sazby sociálního pojistného podle typů účastníků a jednotlivých částí systému
Příloha č. 3	Struktura daňových příjmů ČR v roce 2013
Příloha č. 4	Struktura daňových příjmů Dánska v roce 2013
Příloha č. 5	Daňové příjmy České republiky a Dánska v roce 2013
Příloha č. 6	Poměr daňových příjmů přímých a nepřímých daní v České republice a Dánsku v roce 2013